

het dijlepaard

BRUYNSEELS M.
LANGE LEEMSTRAAT 132
2000 ANTWERPEN

20 Fr

de groot-leuvense stadskrant
1981 jaargang 4 nr. 6 maandelijks

V.U. J. Debroux, Eenweeststraat 11, 3200 Kessel-Lo

REDAKTIEADRES: BLIJDE INKOMSTSTRAAT 115, 3000 LEUVEN
TEL. 016/23.96.92 REK. NR. 001-0596401-24

BRONSTTIJD IN DE LEUVENSE POLITIEK

Dieren zijn precies als mensen, zo leert ons de fabeltjeskrant. De gelijkenis tussen de bronsttijd bij de dieren en de verkiezingsstrijd is in elk geval treffend. Met dit verschil misschien dat de hogere zoogdieren meestal één of twee keer per jaar bronstig worden; voor de gemeentepolitiekers is één keer op zes jaar wel voldoende. (De nationale politici schijnen tegenwoordig om de haverklap bronstig te worden). Oktober '82 is niet eens veraf meer. Het gevecht voor het leiderschap over de kudde van 90.000 Leuvenaars is geopend. Niet alleen de oude bokken worden onrustig, maar ook de bokken die een groen blaadje lusten, lopen opvallend in de gunst... Maar mensen, zo zegt men, zijn beschaafder dan dieren. Zij gaan elkaar niet rechtstreeks te lijf, maar trachten de gunst af te dwingen met mooie woorden en beloftes, ook wel programma's genoemd. Meer ernstige 'Bronsttijd in de Leuvense politiek': op onze middenbladzijden een commentaar bij de inventaris partijprogramma's 1970-1976, en een gesprek met de samenstellers van dit dossier, de Leuvense opbouwwerken. Verder meet Het Dijlepaard de verkiezings-polsslag van de politieke partijen.

VERDER IN DIT NUMMER

Speelpleinwerking

Voor 2 maanden is de school weer uitgespeeld. Maar de speelpleinwerking loopt ook maar niet gesmeerd. Terwijl de Sloeberzolder en de Dienst Speelruimte ijveren voor gelijkschakeling met de stadsspeelpleinwerking, moeten de omwonenden van het Alaudaplein (Heverlee) het opnemen tegen de inplanting van...een rijks-school.

4

The Weekend

Over The Weekend wordt gefluisterd Leuven's meest pretentieuze rockgroep te zijn. Het Swingende Dijlepaard ging eens horen of dat waar is.

6

Last van literatuur?

Wat kunnen mensen zoal aanvangen met wat er bij hen omgaat aan twijfels, vervreemding en dies meer? Erover schrijven bijvoorbeeld. Een gesprek met Eugène Van Itterbeek over literatuur en 10 jaar Leuvense Schrijversaktie.

10

St.-Geertrui

Ondanks vernieuwde inspraakprocedures achtten de makers van het plan St.-Geertrui het toch nodig om het vooraf op een akkoordje te gooien met één der belangrijkste belanghebbende Leuvense bedrijven... De ernst van een 'goedbedoelde' inspraakronde in gevaar.

11

Je ruikt het al. Het Dijlepaard gaat maar een be-rooide toekomst tegemoet. Tenzij je snel stort op het nummer 001-0488559-46 van Elcker-Ik, Blijde Inkomststraat 115, 3000 Leuven. Voor giften vanaf 1000 fr. bekomt u een attest tot vrijstelling van belastingen.

Het Dijlepaard nr. 7 verschijnt omstreeks 1 september.

14

Alle fracties en het kollege brachten hulde aan de aftredende schepen. In zijn vervanging werd voorzien door het beëdiging van Jan Matthijs (CVP) als gemeenteraadslid en de verkiezing van Tony Wouters (CVP) tot schepen. Op vraag van Tobback vernemen we dat er waarschijnlijk geen wijziging komt in de bevoegdheden van de schepenen.

Boerenbond

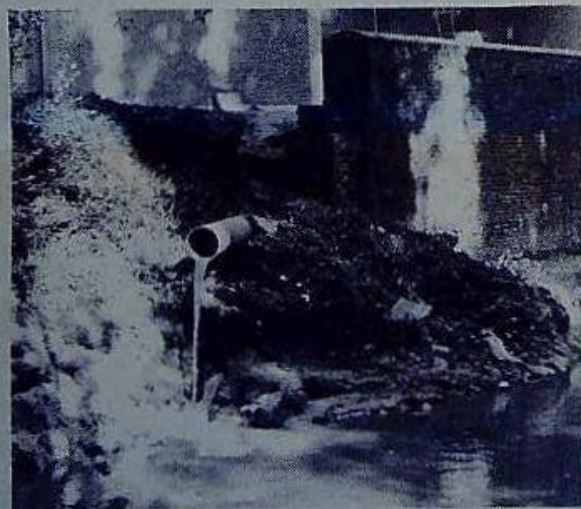
De herziening van het BPA Brusselsestraat (Boerenbondtoren) wordt goedgekeurd door de meerderheid. De SP stemt tegen en de VU onthoudt zich. Zowel VU als SP herinneren aan hun principiële bezwaren tegen dit BPA. Schepen Cnops beweert dat het nu voorliggend plan 'een enorme verbetering' is in vergelijking met dat van 8 jaar geleden.

Het rooi- en onteigeningsplan voor de aanleg van het beruchte Kortepad wordt aangenomen. Verlinden maakt zich zorgen over zijn voetbalveld: wordt dat nu aangekocht door de stad of niet? (Het ondeugende Dijlepaard vraagt zich af of men er niet een paar appartementsgebouwen zou opzetten als er toch een goeie verkeersweg langskomt). Als alles goed gaat zal de Sprockeelsfontein van het Kortepad dus nog kunnen spuiten vóór de verkiezingen. Het Dijlepaard heeft alleszins kunnen vaststellen dat reeds verkeerslichten geplaatst werden op het kruispunt van het toekomstige Kortepad met de Platte Lostraat en de R. Rolandlaan.

Uit een tussenkomst van D'Haese, bijgevalen door Tobback, vernemen we dat men de verbeteringswerken in de omgeving Platte Lostraat-Koetsweg voor 25 dagen stilgelegd heeft om de jaarlijkse wielervedstrijd niet te hinderen. Terwille van de sportbusiness dus 25 dagen langer ongemak en hinder voor de omwonenden.

Eén riool...

De bouw van een bergingskollektor in de Schapenstraat krijgt de goedkeuring van Tobback niet: hij wil eerst het algemeen rioleringsplan zien, maar dat kan volgens Sprockeels pas in een volgende zitting besproken worden.

Intussen dus maar een miljoenendetail goedkeuren zonder dat de raadsleden enig zicht hebben op het geheel. De burgemeester meent dat de raadsleden voldoende de richting van het algemeen rioleringsplan kennen, maar Tobback houdt vol dat men de zaken op zijn kop zet door nu een onderdeel te laten goedkeuren van een geheel waarover later nog moet gestemd worden.

Zoals aangekondigd in de vorige zitting werd een nieuw ontwerp gemaakt voor de stantribunes van het Boudewijnstadion; de inrichting van het sanitair wordt uitgesteld tot later (de supporters zullen dus wel kunnen staan, maar om te urineren zullen ze nog even moeten wachten). De ontworpen kafetaria werd afgevoerd, alhoewel: de ruimte blijft er voorzien.

Tobback waarschuwt opnieuw: bij de aanvang

25 MEI '81 : EEN NIEUW GEZICHT MAAKT DE LENTE NOG NIET

Behalve de aanstelling van een nieuw gemeenteraadslid en de verkiezing van een nieuwe schepen viel er op de zitting van 25 mei weer niet veel te beleven. Zoals men weet werd schepen Vandeputte benoemd tot griffier van de provincie Brabant en dat ambt blijkt onverenigbaar met een gemeentelijk mandaat.

van het seizoen zal er geen staantribune maar wel een bouwverf zijn, en als het weer een beetje tegenzit zal het seizoen ver afgelopen zijn voordat de tribunes, zelfs zonder sanitair, in gebruik zullen kunnen genomen worden.

Libert maakt zich zorgen over de huurprijzen van de te verbeteren woningen (o.a. in de Ridderstraat). Maar Cnops stelt hem gerust; de huidige bewoners zullen de voorkeur krijgen voor de vernieuwde woningen en voor de verhoogde huurprijzen zal een oplossing gezocht worden, zo nodig met het OCMW.

Interkommunales

Wanneer de gemeenteraad gevraagd wordt verzet aan te tekenen tegen de vervroegde uitbreiding van de stad Landen uit de interkommunale ASVERLEC, vindt Libert dat Leuven zich niet te bemoeien heeft met deze aangelegenheid. Tobback vraagt zich af waarom de gemeente

wel het kontrakt vóór zijn afloop kan verlengen (zoals Leuven deed door toe te treden tot IVERLEC), maar het niet kan verbreken bij dezelfde gelegenheid. Volgens hem is dit eens te meer een uiting van slaafsheid tegenover de elektriciteitsbazen die in deze geen precedent willen scheppen. De burgemeester legt uit dat de statuten inderdaad voorzien dat de aangesloten gemeenten moeten geraadpleegd worden wanneer een gemeente de interkommunale wil verlaten. Door het uitbreiden van één gemeente kunnen de andere verlies lijden omdat er dan minder elektriciteit verkocht wordt en er dus minder dividenden kunnen uitgekeerd worden, zo wordt ons voorgerekend door de kersverse schepen Wouters. Vansina herinnert er bij deze gelegenheid aan dat de oprichting van IVERLEC nog niet door de bevoegde instanties goedgekeurd is en dat de gemeenten daardoor het beloofde bijkomend dividend van 12% dreigen te verliezen. Zou de elektriciteitskwestie nog een staartje krijgen? □

9 JUNI '81 : NOG VLUIG EEN EXAMEN REKENKUNDE VOOR DE VAKANTIE

Behalve het eerste officiële optreden van de nieuwe schepen Tony Wouters viel er op de raadszitting van 9 juni niet zo veel te beleven. Niet alleen de samenstelling van het kollege is gewijzigd, maar ook de schikking van het forum: Celse Bosquet verhuisde van rechts (of is het links?) naar links (of is het rechts?), en zetelt nu naast de andere schepenen van hetzelfde geslacht, de dames De Reycke en Van Hove.

Nieuw

Voor de bespreking van de jaarrekening 1980 liet schepen Wouters een brochure uitdelen aan de raadsleden met een uitgebreide toelichting. Deze nieuwigheid werd unaniem geprezen. Alleen vonden Tobback en Van Mellaert, werd de toelichting eigenlijk te laat bezorgd, waarbij wel rekening moet gehouden worden met de nog zo kort geleden aanstelling van de nieuwe schepen.

Van Mellaert meent dat het beleid van de stad bepaald wordt door de CVP; men leest de verslagen van de CVP-fractie in de kranten en nadien volgen de besprekingen in de gemeenteraad. Hij vraagt zich af of de PVV ook haar vertegenwoordiger heeft in dit alternatief kollege.

De zaak is gezond

Van de uitleg van schepen Wouters over de gemeenterekening 1980 kunnen we onthouden dat de stadsfinancien er nog tamelijk goed voorstaan en dit in tegenstelling tot de alarmkreten die te allen lande door andere gemeenten worden geslaakt. De gunstige toestand wordt door de schepen toegeschreven aan het 'voorzichtig beheer' van het kollege.

In de gewone dienst moet er volgens Van Mellaert in feite bij het overschot van 218 miljoen nog ruim 60 miljoen bijgeteld worden van de nog te innen aandelen in onroerende voorheffing en personenbelasting. Hij kan dan ook herhalen wat hij vorig jaar reeds zegde: Leuven blijft een rijke stad!

Welles, nietes

Van Mellaert maakt bezwaar tegen meer werken van 4 miljoen op een totale aanbesteding van 12 miljoen voor verbeteringswerken aan de Mechelsevest. Hij vond hiervoor geen goedkeuring van het kollege in het dossier. Hij vraagt zich af of dergelijke belangrijke meerwerken (30% van de originele aanbesteding!) uitgevoerd worden tegen dezelfde eenheidsprijzen als voorzien in de

aanbesteding of tegen achteraf overeengekomen prijzen. Het simpelste Dijlepaard kan met de ellebogen aanvoelen dat dergelijke meerwerken een buitenkansje zijn voor de ondernemer. Schepen Sprockeels legt uit dat de helft van de meerwerken gevolg zijn van aanbevelingen van de Werkgroep Verkeer en dus automatisch door het kollege goedgekeurd zijn, vermits de verslagen van de vergaderingen van de werkgroep altijd door het kollege worden goedgekeurd. De andere helft zijn aanpassingen die zich opdringen tijdens de uitvoering van de werken of op aandringen van de bewoners en werden allemaal door het kollege goedgekeurd - zegt de schepen. Van Mellaert blijft erbij dat dergelijk percentage meerwerken toch wel wijst op een gebrek aan studie en nauwkeurigheid bij het opstellen van het origineel bestek.

Bij de bespreking van de aankoop van huizen en achtergelegen gronden aan de Nerviërsstraat deelt schepen Cnops fier als een gierter mee dat er daar ééngesinswoningen komen - wel 20 stuks! -, te bouwen door de Leuvense Bouwmaatschappij (St.-Maartensdal). Deze aankoop blijkt wel verbonden te zijn aan enkele voorwaarden, gesteld door de verkopers (Miniemen), die een toegang krijgen tot hun gebouwen vanuit de Nerviërsstraat, enkel voor voetgangers en fietsers en een bouwtoelating voor een gebouw in hun tuin.

Verwarring

De tekst van de nieuwe huurovereenkomst met de v.z.w. die een kinderkribbe openhoudt op de 6de en 7de verdieping van het appartementsgebouw aan de Fonteinstraat 66, brengt schepenen en raadsleden in verwarring als blijkt dat men de huurders voor 9 jaar zekerheid wil geven terwijl de voorliggende tekst voor verschillende interpretaties vatbaar is. Het pand dat tot hiertoe voor een symbolische frank ter beschikking gesteld werd

an de v.z.w. zal de stad nu jaarlijks 30.000 frank opbrengen. En niet alleen dat, zegt schepen Cnops, maar alle normale huurderslasten die voorheen ook door de stad gedragen werden vallen nu ten laste van de v.z.w. In ruil daarvoor mag de stad toch wel afzien van indexering of aanpassing van de huurprijs en van haar recht van opzeg tijdens de eerste termijn van 9 jaar.

Vergeten ?

Libert vraagt waarom de 11 daartoe aangevozen raadsleden niet uitgenodigd werden voor de stichtingsvergadering van het beheerskomitee voor het cultureel centrum. Schepen Van Hove heeft tot haar grote verwondering en spijt nog altijd niet kunnen achterhalen wat er misgelopen is, maar de vergeten raadsleden hebben naar haar zeggen niets gemist : de andere aanwezigen hebben

gezellig onder mekaar gepraat, maar geen beslissingen genomen. De stichtingsvergadering zal overgedaan worden met de raadsleden.

Verlinden wacht niet tot hem een gelijkaardig verwijt zou kunnen treffen : hij verontschuldigt zich omdat de raadsleden niet officieel uitgenodigd werden op zijn Kesselse Feesten. Volgend jaar beter.

De Vlies, indachtig het groot nationaal belang van cijfers en statistieken, is bezorgd omdat blijkt dat nog niet alle formulieren van de volkstelling opgehaald werden. Schepen De Reycke bevestigt dat er achterstand is, enkel te wijten aan het gebrek aan tellers. Wat wil je als niemand buiten zijn normale werkuren nog wat wil bijverdienen en als zelfs werklozen niet zo happig zijn op dergelijke klusjes.

KINDEROPVANG VOOR EN NA DE SCHOOL

In april '80 verscheen een studie over de vóór- en naschoolse opvang van kinderen. Twee B.T.K.-ers van de v.z.w. Dialoog hadden een onderzoek verricht bij 88 scholen in het Leuvense over deze opvang : hoeveel kinderen er gebruik moeten van maken, waar deze opvang gebeurt en hoe dit ervaren wordt door de belanghebbende partijen. Het betreft hier de opvang van kinderen buiten gezinsverband, waarvan zowel de buitenhuiswerkende als de thuisblijvende ouders gebruik kunnen maken.

De behoefte aan opvang van kinderen uit het kleuter- en basisonderwijs buiten de schooluren is sterk toegenomen door de stijgende deelname van de vrouw in het arbeidsproces. De scholen zagen zich verplicht om aan deze behoefte tegemoet te komen, willen zij hun leerlingenaantal niet zien afslanken. Deze opvang is echter zeer ontoereikend en frustrerend. Voor de kinderen, omdat ze langer op school moeten blijven, maar ook voor de ouders

- het is een bijkomende financiële belastingen voor het schoolpersoneel: deze moeten langer blijven en voelen zich extra belast. De opvang moet vaak in ongunstige omstandigheden gebeuren. De school wordt extra verplicht, hoewel ze het niet ziet als haar taak. Onthaalmoeders die naschoolse opvang willen doen buiten de school ontvangen geen toelage en moeten daarom een enorme bijdrage vragen aan de ouders. Kinderopvangcentra, wijkopvang, buurtopvang of opvang door oudergroepen kampen met zware financiële kosten voor huur en onderhoud van een geschikt lokaal. De centrale slachtoffers van deze toestand zijn uiteraard de kinderen.

Haalbaar kompromis

Een totale oplossing voor het probleem is vooralsnog niet haalbaar. Toch zijn er reeds aanzetten tot verbetering van de toestand geweest. De Leuvense Gezinsraad heeft daartoe een niet onaanzienlijke bijdrage geleverd. Op 27 april jl. kwamen in het cultureel centrum vertegenwoordigers samen van ouderverenigingen van het officieel en vrij onderwijs. Ook directies en leerkrachten van de verschillende netten waren aanwezig, naast het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn en de Leuvense Onderwijswinkel.

Deze vergadering kwam tot het besluit dat een vormigheid van tijd en prijs het probleem reeds gedeeltelijk kan oplossen. Hiermee zou de concurrentie van de baan zijn. Aan de scholen werd voorgesteld de opvang niet vroeger dan 7 uur en niet later dan 18 uur open te stellen. Voor de vergoeding van de begeleider zou een eenheidsprijs van 20 fr. per uur en per kind gevraagd worden.

Alternatief : buurtopvang

Nochtans blijven de scholen niet voorzien op deze taak : zij draagt wel de volle verantwoordelijkheid, maar is wettelijk niet gedekt. Begeleiders voelen zich eerder ordehandhavers. De meeste kinderen zijn na schooltijd de school ook beu en willen het liefst naar huis. Van de mogelijke opvangvormen - georganiseerd door de school, onthaalmoeders, buurtopvang, oudergroepen, kinderopvangcentra en wijkcomitees - lijkt de buurt- of wijkopvang de voorkeur weg te dragen. Dit houdt in dat er per wijk een centrum komt met verschillende functies : ontmoeting, spel, culturele activiteiten, jeugdateliers. Het centrum is goed bereikbaar, kleinschalig en veilig. Geen nieuwe lokalen, maar gebruik van wat er bestaat. Het centrum staat open voor alle kinderen van de wijk en is niet gebonden aan een bepaald net. De gemeente staat er voor in en de staat komt tussen voor 60%.

Wie interesse heeft voor deze problematiek en er verder wil rond werken, kan terecht bij Dialoog, Remylaan 9, 3018 Wijgmaal (tel. 44.41.00), of ook bij de Gezinsraad, p/a Kriekenbergweg 8, 3200 Kessel-Lo.

Het Dijlepaard is de onafhankelijke stadskrant voor Groot-Leuven. Deze massakrant is dan wel niet overal verkrijgbaar, maar haast zeker in volgende krantenwinkels of kiosken :

LEUVEN

Margaretaplein 4 ; Cabay, Fochplein ; Boekhandel Aktief, Tiensestraat 45 ; Lodewijkx, Tiensestraat 87 ; 1-mei Boekhandel, Tiensestraat 276 ; Wereldwinkel, Tiensestraat 140 ; Parkstraat 164 ; Boekhandel Kritak, Vesaliusstraat 2 ; Kaffee 't Stuc, Van Evenstraat 20 ; Naamsstraat ; Donkerstraat ; 't Lampeke, Ridderstraat 210 ; Sokelo, Diestsestraat 303 ; Cobbaert, Brusselsestraat 120 ; Kwaliprint, Tervuursestraat 2 ; Masereelfonds, Augustijnenstraat 3

HEVERLEE

Hertogstraat 8 ; Geldenaaksebaan 170 ; Pioniersverbond, Geldenaaksebaan 120

KESSEL-LO

Jh Heiberg, Kapellekensweg 2 ; Gemeentestraat ; Diestsesteenweg

WIJGMAAL

St-Hadrionusstraat ; Stationsstraat

en natuurlijk op het redactieadres Blijde Inkomststraat 115, 3000 Leuven (tel. 016/23.96.92). Aldaar kan u alle suggesties, kritieken en verzuchtingen kwijt.

De veiligste manier om uw stadskrant met de regelmaat van één maand in uw bus te krijgen en hierdoor onze vaste inkomsten te doen stijgen, is te abonneren. Abonnementen kunnen op elk moment van het jaar ingaan, als u maar 200 fr. stort of overschrijft op rekeningnummer 001-0596401-24, met de vermelding van de maand waarop het abonnement begint. Een steunabonnement kan vanaf 400 fr., en profexemplaren doen wij graag van de hand. Zeg nu zelf...

SPEELPLEINWERKING : UITBESTEED OF EIGEN WERK

De vakantie is weer in zicht. Tijd van vreugde voor het jonge volkje. Ravotten en spelen dat het een lust is. Voor de ouders een probleem. Hoe ze van straat houden? Wie zal op ze letten? Ook voor de organisatoren van speelpleinwerking loopt het niet gesmeerd. De speelpleinwerking loopt trouwens al jaren scheef. Positieve voorstellen van de vrije speelpleinwerking verdwijnen in de papiermand. Het jeugdparlement laat na adviezen door te geven. De rol van de stedelijke jeugddienst is onduidelijk.

Stadsspeelpleinwerking

De stedelijke jeugddienst organiseert de speelpleinwerking van de stad, met alle voordelen daaraan verbonden: verzekering en betaling van de werkingskosten. De monitoren worden gevormd door de kaderschool Don Bosco van Oud-Heverlee. Deze monitoren komen vanuit het hele land en worden dan gedropt in een voor hen vreemd milieu. De stadsspeelpleinwerking loopt van 1 juli tot 17 juli en van 27 juli tot 21 augustus, telkens van 9h30 tot 12h30 en van 13h30 tot 17h. Middagpermanentie wordt niet voorzien. 9 pleinen worden er gebruikt: De Bruul, het Erasmushof en St.-Maartensdal in Leuven, het Parkenhof en St.-Lambertusplein in Heverlee, 't Fort in Wilsele, Heuvelhof in Kessel-Lo, 't Rietenspark in Wijgmaal en de Spaanse Kroon in Korbeek-Lo.

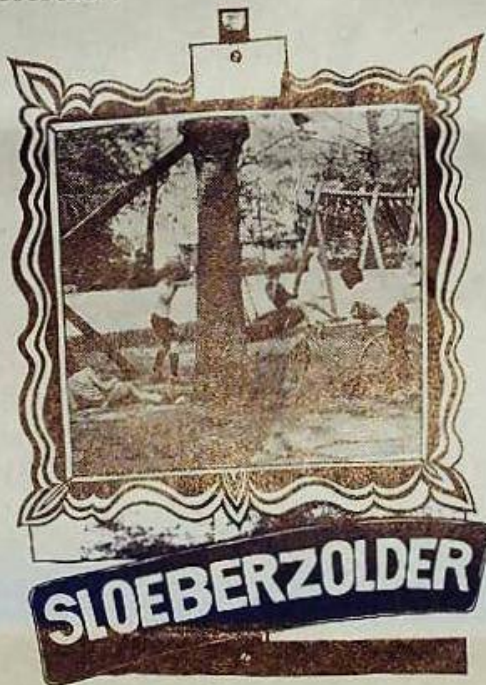
Vrije speelpleinwerking

De vrije speelpleinwerking wordt georganiseerd door de Sloeberzolder op het Philipsplein in Heverlee, en door de dienst speelruimte op Redingenhof en op het Conscienceplein. De monitoren op deze pleinen komen uit Leuven zelf, en worden gevormd door diverse kaderscholen. Het Philipsplein is open van 6 juli tot 28 augustus (van 10 tot 12 en van 14 tot 17h), met middagpermanentie. Hoogtepunten zijn de manifestaties met poppentheater Joris Jozef (30 juli), poppentheater 't Wespke (10 aug.), en de Speelbus (slotdag, 28 aug.). Op het Conscienceplein en het Redingenhof is er enkel begeleiding in de maand augustus (van 10 tot 12 en van 14 tot 17h.).

Open brief aan het stadsbestuur

Er heerst enig ongenoegen bij de organisatoren van de vrije speelpleinwerking. Zij voelen zich achteruitgesteld, aangezien de stad weigert de kosten van de werking op zich te nemen. Vooral de Sloeberzolder zit het hoog dat hun vraag tot erkenning als volwaardige speelpleinwerking niet beantwoord wordt. Samen met de dienst speelruimte had de Sloeberzolder een advies ingediend bij de jeugddienst om de speelpleinwerking uit te bouwen met monitoren uit Leuven zelf. Het voorstel werd verwezen naar een werkgroep, die het negeerde en meer nadruk legde op de uitbouw van een goeie infrastructuur. De jeugddienst suggereert dan het advies i.v.m. de animatie te vergeten, en belooft het Philipsplein op te nemen als 10de speelplein.

Dit laatste wordt later echter ontkend. Aan het jeugdparlement werd niets doorgegeven. Zelfs schepen Sprockeels, die ook nog 'jeugd' beheert (naast Openbare Werken, Middenstand, Leefmilieu en economische Expansie), kreeg nooit zicht op de zaak. De Sloeberzolder richtte zijn grieven in een open brief aan het stadsbestuur.

Deze brief bleef zonder antwoord. Op een vraag van Libert (SP) tijdens de gemeenteraadszitting, draait Sprockeels rond de pot. Ook Vandezande (VU) belooft de zaak ahangig te maken in de gemeenteraad. Wel kreeg de Sloeberzolder antwoord van de Dienst Jeugd en Cultuur. Deze dienst beweert dat de vrije speelpleinwerking wel geld vraagt, maar geen controle duldt, terwijl deze bij Don Bosco wel gebeurt. Aanbevolen wordt gebruik te maken van andere middelen, zoals kleine subsidies en een speelkoffer. De Sloeberzolder wil echter een volwaardige erkenning, en verwijst naar een precedent in Wijgmaal, waar de Chiro wel die erkenning had gekregen. De open brief had nog wel een eigenaardig effect. Zo vraagt de Jeugddienst nu naar het rekeningnummer van de Sloeberzolder voor de uitkering van subsidies voor 1980. Dat deze zouden worden toegekend, werd aan de Sloeberzolder nooit bericht. De jeugddienst bekent nu blijkbaar toch kleur. □

ALAUDAPLEIN TE HEVERLEE : DAVID TEGEN GOLIATH

Komt er op het Alaudaplein een school of wordt het een volwaardig speelplein voor de wijk? Rond deze vraag is in de wijk O.L. Vrouw van Troost te Heverlee reeds een jarenlange discussie aan de gang. Het verhaal is weer zo'n typisch voorbeeld van de manier waarop onze omgeving het uitzicht krijgt dat we kennen.

Het Alaudaplein is een stuk grond van 1 ha groot tussen Leeuwerikenstraat en Safranenbergstraat. De vroegere gemeente Heverlee had met de privé-eigenaar een overeenkomst dat het plein als speelruimte kon gebruikt worden mits zij zelf zou instaan voor het onderhoud.

Reeds begin zeventiger jaren werd het plein minimaal ingericht. Ook de plaatselijke scouts droegen in '75 hun 'speeltuigje' bij. En sinds enkele jaren is er een vakantiewerking, georganiseerd door de Leuvense jeugddienst. Tot plots in '78 het gerucht de ronde doet dat de grond zou aangekocht worden door het scholenfonds voor het inplanten van een rijksschooltje. De reacties kwamen onmiddellijk. De gezinsraad stelde voor dat de stad zelf de grond zou kopen om het als speelplein in te richten. HESO verleent haar medewerking aan een petitie-aktie van de gidsen en op 2 zondagsmarkten worden 1100 Groot-Leuvense handtekeningen ingezameld

AFSCHEID MET FLUWELEN HAMER

Basiel (u weet wel, de broer van het Dijlepaard) is een dankbaar wezen. Nadat hij van Louis Tobback een brief had gekregen waarin hem een telefoonaansluiting in het vooruitzicht werd gesteld, sloot Basiel uit pure erkentelijkheid aan bij de Leuvense SP. Gezoudt dat alleen al doen om regelmatig de ontroerende literatuur van het partijblad "De Weergalm" te kunnen lezen. Daarin vind je bijv. steeds een harde rubriek over ons slecht stadsbestuur; een kritiek waarschijnlijk alleen voor de partijleden, want in de gemeenteraad neemt de SP een veel gematigder houding aan. Een andere vaste aflevering is het praatje van partijvoorzitter Stroobants, waaruit steeds blijkt hoe nauwgezet deze voorman het politieke gebeuren volgt en strijd voert vanuit het kabinet van doorbraakminister Willockx. In het nummer 10 van de Weergalm vond Basiel echter een stukje dat hem zo ontroerde dat hij het doorstuurde naar het Dijlepaard. Wij willen de meevoelende lezer deze literatuur niet onthouden. De tekst luidt als volgt:

BIJ HET AFSCHEID VAN POL ALS VOORZITTER VAN DE J.S.

Op 1 mei werd Pol Schoolmeesters, voorzitter van de Jong-socialisten Leuven, benoemd tot Substituut bij de Rechtbank van Brussel. Deze benoeming houdt echter in dat hij ontslag dient te nemen uit al zijn functies die hij, zowel bij de Jong-socialisten als in de S.P. bekleedde. De Jong-socialisten verliezen met hem de "Voorzitter-stuwende-kracht", die, gedurende de vier jaar dat hij deze plaats voorzat, zijn stempel heeft gedrukt op de J.S., hen een nieuw leven in blies en hen hielp aanvaarden in alle geledingen van de S.P. Op de J.S.-vergaderingen die hij voorzat met een fluwelen hamer had hij oor voor iedereen, liet hij de plezante noot toe, maar eiste en bereikte steeds een oplossing. Als lid van het partijbestuur, eerst als afgevaardigde van de J.S., later als lid van zijn kern, liet hij regelmatig zijn stem horen en hielp mee aan de goede werking van onze afdeling. Als Voorzitter van de Stedelijke Jeugdraad had hij het evenmin gemakkelijk, maar bereikte op eenzelfde, voor iedereen aanvaardbare, manier resultaten met andersdenkenden. Hij bezit een sterke persoonlijkheid zonder show-allures, en deinsde er niet voor terug om, waar het nodig was, zijn handen uit de mouwen te steken. Voor al deze jaren van werken en plezier willen wij hem bedanken, en hem veel succes wensen met zijn nieuwe job. Ook Lea willen wij bedanken voor de vele avonden dat zij het goed vond haar "Paulinet" te moeten missen. getekend: de Jong-socialisten

Na het lezen van dit afscheidsbericht moest Basiel even een traan wegpinken. Hij dacht met medelijden aan de negen overblijvende Jong-Socialisten, die er nu wel wezenloos moeten bijzitten na het verdwijnen van hun stuwende fluwelen hamer. En ook al zijn de politieke verdiensten van de nieuwe substituut aan Basiel tot heden niet bekend, toch vindt hij de trouw waarmee de partij haar uitverkorenen belooft gewoon ontroerend. □

(+350 van erbuiten). Er wordt een coördinatiegroep opgericht die van dan af de aktie zal stimuleren. De stad vindt de grond echter te duur (het plein is bouwgrond). Van Sina zal echter bij het Schoolfonds aandringen om bij eventuele bebouwing een speelplein voor de wijk aan te leggen. Tussen juli en oktober 1980 komt er eindelijk ook wat reactie van de verantwoordelijke overheid zelf.

vervolg p.5

erin worden de bouwplannen bevestigd. Het gaat om de gedeeltelijke verheveling van de school in de vanden Bemptlaan. Men zou ook een open speelterrein aanleggen.

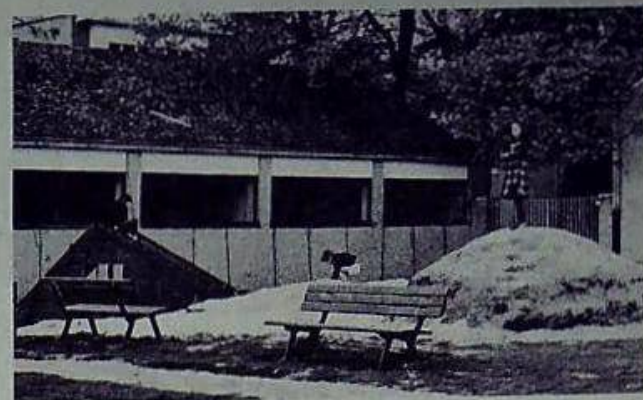
Het coördinatiecomité beslist met medewerking van de wijkbewoners en het stadsbestuur toch naar een voorlopige inrichting te streven. De bouwplannen kunnen immers nog jaren aanslepen.

Een krantenbericht van 3 maart 81 brengt opnieuw beroering in de zaak: "Nationale Opvoeding gaat bouwen op het Alauda-plein te Heverlee". Uit het antwoord van Min. Calewaert op een vraag van W. Kuypers (wie anders?) blijkt dat de aankoop van het plein "zeer binnenkort mag worden verwacht". Meteen na de koop

zal men er een blok voor kleuteronderwijs en een lagere school bouwen. De groepen die tot nog toe de aktie voor het behoud als speelplein gevoerd hebben, laten dit niet over zich heengaan.

April '81: met een folder, plan en petitie gaat men van deur tot deur. De petitie voor behoud van het plein met rekreatieve funktie levert een 600-tal handtekeningen op. Bovendien komen 60 voorstellen tot inrichting binnen.

Met de petitie wil men naar het schepkollege trekken. De inrichtingsvoorstellen worden gebundeld en verder uitgewerkt om met Schepen Ancaux besproken te worden. Nog voor de grote vakantie wil men iets bereiken.

Het speelpleintje aan de Onafhankelijkheidsstraat / Overwinningstraat (Kessel-lo) wordt stilaan voltooid. De aanleg door de stadsdiensten stemt nagenoeg overeen met de uitgewerkte plannen door de buurtbewoners. Bravo, we glijden de goeie richting uit.

SPORT EN SPELEN. HOERA !

Het Dijlepaard in een dressuurnumertje. Een beetje intomen, een beetje rechts, een beetje links. Opgepasst voor de (.....) veiligheid. Het vervolg van het interview met F. Schell en wat aanvullende opmerkingen over sportpolitiek en politieke sport.

F. Schell, het vervolg

D.P.: Vertel eens iets over de bevoegdheden van de sportraad.

F.S.: Eigenlijk is het het gemeentebestuur en zijn schepen van sport die (bijna) alle bevoegdheden heeft. In alle geval heeft zij het uiteindelijke beslissingsrecht. Wel is de sportraad bevoegd voor de subsidiëring. Jaarlijks een bedrag van 1.300.000 fr, te verdelen over 155 verenigingen. Die verdeling is afhankelijk van de erkenning door de sportraad en gebeurt op basis van een puntenstelsel. Toch is het de gemeenteraad die de verdeling moet bekrachtigen. Daarnaast hebben wij een werkingskrediet van 150.000 fr, wat eigenlijk niet veel is voor een stad van 80.000 inwoners. Bovendien is dat bedrag dit jaar (zonder advies van de sportraad) opgesplitst in 100.000 fr werkingskosten en 50.000 fr animatiekosten. Daarbij is nu nog altijd niet duidelijk of ook die 50.000 fr voor ons bedoeld zijn of niet.

D.P.: En wat doet de sportraad nu met dat geld?

F.S.: Wel wij proberen een aantal activiteiten te organiseren zonder echter in de plaats te willen treden van de clubs. Zo is er de uitwisseling met Rennes; de sportweek (eind augustus) waar initiatieven zijn in verschillende sporten; de vlaamse zwemweek (november). Voor het ogenblik loopt er een aktie in alle zwembaden van Leuven. Je kan er voor 300 fr (voor 10 lessen) nog rap leren zwemen voor je in vakantie gaat. Het zijn de zwemclubs die de service verzorgen. Eigenlijk trachten we zoveel mogelijk de aangesloten afdelingen aan te zetten tot initiatieven. Voor de concrete uitwerking hebben we dan de hulp nodig van de sportdienst.

Bovendien willen we (mee)werken aan de ontwikkeling van een echt sportbeleid in Leuven. Vanuit de eisen van de clubs wel te verstaan. Het was in dat kader dat wij een aanvraag ingediend hadden voor een verbouwing van de cocacola-gebouwen in Kessel lo.

D.P.: Waarop het gemeentebestuur prompt vroeg of de sportraad zich opstelde als aktiegroep of als adviesraad?

F.S.: Ja, dat heeft ons ook verwonderd. Het is duidelijk dat de sportraad een adviesraad is, maar het is toch

goed aanvaardbaar dat de sportraad een aktie voert rond de aankoop van een terrein dat er in de huidige omstandigheden zeker nodig is. Het gemeentebestuur heeft waarschijnlijk gedacht dat wij de kant kozen van de middenstanders in Kessel lo in hun aktie tegen de inplanting van een Delhaize (cfr DP nr 5 nvdr). Wij reageren echter alleen vanuit de vaststelling dat er te weinig sportterreinen zijn in het Leuvense en dat men in de cocacola-gebouwen, zonder veel kosten, veel mogelijkheden heeft.

D.P.: Even een blik in de toekomst?

F.S.: Een eerste aktiepunt voor de toekomst moet zeker zijn de aanstelling van twee sportfunktionarissen. Die kunnen dan een aantal administratieve beslommeringen overnemen zodat de sportraad meer aandacht kan besteden aan haar feitelijke taak: het promoten van de sport. Ook de sportfunktionarissen hebben daarbij een taak; wij moeten ze niet vastpinnen op hun bureaustoel.

D.P.: En de verkiezingen van 1982 ?

F.S.: Wel, wij moeten de sportraad waarmaken binnen de leuvense politieke situatie, het is dan ook vanzelfsprekend dat wij rekening houden met die verkiezingen. Wij gaan daarom een soort eisenpakket voorleggen aan de verschillende partijen. Daarnaast proberen we een beleidsprogramma voor de toekomstige verkozenen uit te stippelen. Hoe dat er concreet zal uitzien is echter nu nog niet te zeggen.

Sportpolitiek, en politieke sport

Eén van de belangrijkste bevoegdheden van de sportraad is de verdeling van 1.300.000 fr subsidie. Die subsidiëring gebeurt volgens een aantal criteria en op basis van een puntensysteem. De belangrijkste criteria zijn dat men een vereniging moet zijn die actief aan sport doet, die haar zetel in Leuven heeft en die openstaat voor iedereen. Het feitelijk bedrag dat men ontvangt is afhankelijk van het aantal punten dat men behaalt. Die punten worden toegekend op basis van:

- het aantal leden
- het aantal uren activiteit
- de onkosten (gebruik accommodaties, toestellen, ...)
- de begeleiding (monitoren, trainers, ...) en de kosten daarvan.

Gezien het bedrag dat verdeeld kan worden is de grootste subsidie die nu toegekend wordt max. 25.000 fr. Niet zo'n bedrag eigenlijk; toch

lijkt subsidie één van de belangrijkste redenen van bestaan van de sportraad en dat ondanks het 'promotie van de sport'-principe en andere initiatieven. Heel wat clubs zien de sportraad vnl. als een bron van inkomsten en doen daarom heel wat inspanningen. Zij veranderen hun statuten, ze wonen zo veel mogelijk de vergadering van de sportraad bij (wat soms een grote inspanning vergt), ze doorlopen de hele administratieve molen voor de erkenning van hun aanvragen (sommige clubs hebben zelfs tot driemaal toe hun gegevens moeten doorspelen voor men er op de sportraad weet van had). Heel wat inspanningen dus voor een beetje geld. Want daar gaat het toch om. Ook in de sport. Ook in de sport en in het sportbeleid spelen macht en invloed een belangrijke rol. Politiek in de sport dus.

Dat in het uitstippelen van het sportbeleid de politiek een belangrijke rol speelt blijkt als dadelijk uit de structuur van de sportraad zelf. Het eigenlijke beslissingsorgaan van die raad is nl. de 'raad van bestuur' die paritair is samengesteld uit gemeenteraadsleden en leden van de sportraad (die zelf gekozen worden door de vertegenwoordigers van de afdelingen in de sportraad, die verkozen zijn door de leden van de afdelingen, die verkozen zijn door de leden van de clubs, die...). De gemeenteraadsleden hebben hier dus reeds een belangrijke machtspositie, bovendien ligt de uiteindelijke beslissing altijd bij het schepencollege en zijn schepen van sport (Pierco). Die schepen van sport heeft bovendien nog een sportdienst onder zich die ook allerlei initiatieven kan nemen en wiens bevoegdheid niet duidelijk gescheiden is van die van de sportraad. Ruimte genoeg dus voor een gezellige strijd tussen de verschillende partijen met als inzet de verschillende machtsposities. Als je illustraties wenst kijk dan eens de geschiedenis na van het zwembad van Kessel-lo en van de sportdienst. Dat de gewone sportman de sportraad vooral ziet als een geldbron en zich alleen van ver interesseert voor het sportbeleid hoeft dan ook niet te verwonderen. Toch zijn er zeker ook positieve dingen aan de sportraad: de commissies die per sporttak zijn opgericht blijken goed te functioneren, bepaalde initiatieven zoals het leren zwemmen voor de vakantie, de sportweek, enz. zijn zeker lovenswaardig, en er is de hoop op de toekomst als twee sportfunktionarissen zullen aangenomen zijn. Desondanks blijft het voor ons een open vraag of de sportraad er is voor de sport en de sportman of voor de politiek en de raadsman?

THE WEEKEND :

“DE LAATSTE MAAND SCHIJTEN WE NUMMERS”

Nu Humo meer tijd besteedt aan Brave Borsten dan aan kritische muziekinformatie steekt Het Swingende Dijlepaard weer de kop op. Jawel, Leuvense groepen zullen we aan het woord laten. The Weekend, ook (dóó) bekend als pretentius, bijten hier de spits af.

The Weekend bestaan uit Dakke de Schreye (lead guitar en zang), Gerrit Vermeulen (bas en zang), Erik Lamberts (lead zang en guitar) en Martin Smout (drums). Gerrit en Dakke stonden ons te woord.

Kontaktadres : The Weekend / René Corvers, Fred. Lintstraat 70, 3000 Leuven (016/23.86.07) ; Microtone, Vorstlaan 408, 1150 Brussel (02/770.36.72, woensdag- en zaterdagnamiddag).

Prijs : met PA 12.000 fr., zonder PA 6000 fr. (dan moet er wel een goede PA voorzien zijn). Voor kaffee-optredens minder. Subsidieerbaar door het B.J.V.

Optredens : 26 juni in de Sporthal te Erps-Kwerps, 12 juli in Hoegaarden en 8 augustus in Kessel-Lo !

Gerrit : Je zou onze muziek als power-pop kunnen omschrijven : hard, snel en dansbaar. Ik denk dat het eigene van The Weekend in de zang ligt. Toen Erik nog geen gitaar speelde moest de zang onze magere bezetting compenseren. Nu staan we instrumentaal veel sterker maar we blijven met onze stemmen experimenteren.

Dakke : We brengen voor 75% eigen muziek. De muzikale interesses van elk van ons zijn wel zeer uiteenlopend, maar dit beïnvloedt onze muziek bijna niet.

Gerrit : Eigenlijk kunnen we niet spelen, maar we kunnen het heel goed verbergen !?

spreekt men alleen van The Singles, Rick Tubax, The Boxcars en nu ook Gerry and the Hatrickx.

Gerrit : Die verschillende Leuvense groepen vormen één grote klik, met het kaffee De Weerelt als ontmoetingsplaats. Wij zijn inwikkelingen en gingen van in 't begin naar een andere kroeg. We doen dus niet mee aan die klikvorming omdat we geen zin hebben om steeds over techniek-versterkers en zo te zeveren. Trouwens, we zien niet in waarom we daar schijnheilig vriendelijk moeten gaan doen. Vandaar onze naam van 'de meest pretentieuze groep van Leuven'. We hebben wel goede relaties met andere groepen zoals The Singles, The Machines en Privy.

Zo zo - we kijken elkaar verbouwereerd aan en zoeken naar een nieuwe vraag. Euh, de teksten - ja, het belang van de teksten dan maar. Gerrit (nog steeds met de glimlach) : Onze teksten moeten goed zingbaar en liefst grappig zijn.

Dakke : Een boodschap is niet persé nodig. Gerrit heeft het geregeld over zijn werksituatie maar ik hou het bij drank, vrouwen en sex. Erik zorgt voor de nodige fantasiekes. Kortom, de muziek en de dansbaarheid primeren omdat we onze optredens zo belangrijk vinden. Ze zijn onze beste reclame. (Nu zullen we ze even in verwarring brengen). Jullie hebben een E.P. uit ? Ja, ander onderwerp.

(Keihard doorgaand) : Wat is een E.P. eigenlijk ?

Gerrit : Een E.P. is een single met 4 à 5 nummers op. Vooral The Kinks en The Beatles waren daar in de zestiger jaren sterk in. We vinden 90 fr. te duur voor twee nummers, vandaar...

Gerrit : Er zijn er nu een 500-tal van de 1000 verkocht. We willen langs deze weg de Feut (baas van De Kroeg) nog eens bedanken : hij heeft de E.P. voor ons gefinancierd.

Omdat jullie Rock Rally-finalisten waren mochten jullie een nummer opnemen voor de RR-LP. Hoe was die ervaring ? (Aan het onmiddellijke gebrul te horen niet te best...)

Dakke : In theorie was alles mooi. Acht uren opnametijd in een goede studio (Shiva) mét producer en de nodige technici.

Gerrit : Ja, zo stond het op papier. In de praktijk mochten we drie uren werken met opstellen en afbreken inbegrepen (1 uur). Een producer was nergens te bespeuren. En de aanwezige technici maakten er helemaal een lachje van. De basisopname (drums) vonden ze in drie minuten al perfect. Toch slaagden we er in om in die tijd een stevig nummer neer te poten.

Dakke : Het klonk echt heel goed. Maar bij de eind-mix vonden de heren technici het nodig om wat met hun nieuwe harmoniser te experimenteren. Je kan daar zeker knappe effecten mee krijgen, vooral met de stemmen. Ze gebruikten hem echter op de gitaar -vals-, de drums -dixandozen- en de bas van de priba. Het subliemste was echter dat ze het eindstuk, waar een klimax inzit, volledig wegmixten !!

Gerrit : De eerste keer dat we dat hoorden was toen de plaat uitkwam. Men had ons nochtans beloofd om bij de eind-mix aanwezig te zijn. Ook dat hebben ze vertikt.

Hoe sta je nu tegenover Humo ? (net alsof we dat nog niet wisten)

Gerrit : Onze ervaringen na de RR-LP zijn zeker niet goed. Men had beloofd ons te blijven volgen, maar we hebben na een jaar nog niemand gezien. We hebben in die periode nochtans heel wat optredens gehad. Mark Didden ging zelfs zover om in een RTB-interview te zeggen dat wij niets meer van ons laten horen.

Dakke : Als je die heren joernalisten geen etentjes betaalt sta je nergens. We vertikken het echter om dat spelletje mee te spelen.

Gerrit : Zelfs de data van onze optredens die we aan Humo doorspelen worden niet gepubliceerd. Voor ons optreden in Breda (voorprogramma van Herman Brood) stuurden we vier weken op voorhand een bericht en enkele vrijkaarten. Noppes. We kregen wel heel goede reacties in de Nederlandse pers !

Dakke : Och, niettegenstaande het stilzwijgen van de pers hebben we nog veel optredens. We blijven geloven in de kwaliteit van onze nummers.

Zeer juist jongens, dat denken we er ook van. Humo is inderdaad een rekordhouder in het verdraaien van waarheden. Een 'kritisch' blad dat lekker naar de wind draait. (denken we maar aan de punk- en hard-rock-hetze voor ze doorbraken). Maar ja, mensen houden nu eenmaal van krasse uitspraken. En wat vinden jullie van de Joepie ?

Gerrit : Joepie speelt in op een veel jonger publiek, mensen die alles goed vinden als het melodietje maar bevalt. Er staat veel broel in maar ook kwaliteit. De toon is in ieder geval positiever.

Het Dijlepaard ?

Gerrit : Op hoeveel exemplaren verschijnt dat ?

Om met een positieve noot te eindigen vroegen we nog naar de toekomstplannen van The Weekend.

Gerrit : Een hit in Engeland en een cover in Story.

Komaan, serieus nu...

Gerrit : Wel, de optredens blijven primeren maar er is toch een nieuwe push nodig, iets spektakulairs. We weten nog niet goed wat... een nieuwe single in ieder geval.

Nieuwe nummers ?

Gerrit : De laatste maand schijten we nummers!

De zelfgemaakte rosé is op. De eerste fles witte wijn wordt ontkurkt. We komen in de stemming. Jullie hebben een stevige live-reputatie, niet ?

Dakke : We hechten inderdaad veel belang aan onze podium-akt. We vliegen er alle drie in. Soms zelfs met vier want Martin is ook een podiumbeest.

Gerrit : Het publiek varieert enorm. De reacties zijn erg streekgebonden. In Brussel en Gent bijvoorbeeld reageert men erg cool. Zelfs als dit snobpubliek je goed vindt moet je geen applaus verwachten. In Antwerpen, Limburg en West-Vlaanderen daarentegen worden we als koningen ontvangen. Ze vragen zelfs nog handtekeningen...

En Leuven ?

Dakke : Leuven kent The Weekend niet. Hier

Dakke : Toch maken we de volgende keer een gewone single. 4 nummers maken slorpt te veel studiotijd op (1000 fr. per uur). Je moet te snel werken.

Gerrit : We maakten nog andere fouten. De studio had te weinig mogelijkheden (Scratch Studios Viersel van Guy Lejeune ; 8 kanalen). Zo krijg je een echte demo-klank, en die heeft de E.P.

Dakke : Om een goede single te maken heb je een producer nodig. We hebben alles zelf willen doen. Ook de voorbereiding stelde niets voor.

Wat was dan de kostprijs ?

Dakke : 85.000 fr., maar ook de persing heeft ons teveel gekost. Als je ziet dat de Brassers het met 35.000 fr. gedaan hebben.

VEEL BELOVEN EN WEINIG GEVEN DOET DE POLITIEKERS LEVEN

In het nummer 9 van de vorige jaargang stelden wij het project *Aktie Verkiezingen 1982* aan onze lezers voor. Een eerste resultaat van dit project is een overzicht van de partijprogramma's van 1970 en 1976. Het Dijlepaard worstelde zich doorheen dit saaie dokument, zodat onze lezers hun tijd nuttiger kunnen besteden.

Wie de inventaris van de partijprogramma's van '70 en '76 fluks ter hand neemt, zich verkneukelend bij de gedachte: "ha, nu ga ik eens weten voor wie ik moet stemmen!", zal bedrogen uitkomen. Een opvallende vaststelling is dat al deze programma's weinig of geen verschillen vertonen. Soms gelijken ze als spreekwoordelijke druppels op elkaar. Je kan hoogstens spreken van een verschil in gevoeligheden, en weinig of niet in fundamentele opties.

Een ander gemeenschappelijk kenmerk is de vaagheid van de partijprogramma's. Bijna nergens vindt men concrete programmapunten.

Een greep uit de nietszeggende slogans waarmee de partijprogramma's gevuld zijn:

"De PVV wil komen tot een werkelijke thuisverzorging, werkelijke huishoudelijke hulp en werkelijke gezinsverzorging" (PVV, 1976);

"Integratie van minder-validen" (BSP, 1970);

"In het raam van de verkeersveiligheid zullen de nodige brede stoepen worden aangelegd" (CVP, 1976);

"Arbeid van thuiswerkende vrouw moet meer waardering krijgen" (VU, 1976).

Met enige inspanning kan je de volgende klemtonen in de verschillende (?) programma's ontdekken. We gaan de vier grote partijen af.

CVP

De financieel sterkste partij heeft toevallig ook het meest volledige programma. De CVP is bovendien het meest creatief om bepaalde algemene uitspraken met voorbeelden te kruiden. Blijft natuurlijk de vraag of die mooie woorden ook in daden omgezet werden...

"Voorrang voor woonfunctie in de binnenstad en in woonkernen. Verbod van oprichting binnen deze zones van grootschalige gebouwen,

zoals administratieve centra, ziekenhuizen, onderwijsinstellingen, industriecomplexen, en zo meer"... En de Kredietbank dan?

"stimuleren van buurtwerk in kansarme buurten";

"Het bestuur zal technische en financiële steun verlenen aan acties voor de derde wereld";

Verder is opvallend de beschermende aandacht van de CVP voor het 'vrije' initiatief in de socio-kulturele sektor en het onderwijs (lees katholieke zuil).

BSP

De BSP is opvallend sober in haar uitspraken. Er zijn geen aanzetten tot een echt alternatief beleid t.a.v. dat van de CVP. Op sommige punten gaat het programma helemaal de mist in (kulturele sektor, gehandikaptenzorg,...). Enkel voor wat betreft het economisch beleid is de BSP wat mondig, alhoewel niet veel vooruitstrevender dan de andere partijen.

PVV

De PVV loopt hoog op met de middenstanders en is in dit perspectief ook een felle voorstander van het Leuvense toerisme. De partij blijft op het achterplan wanneer het grondbeleid ter sprake komt.

"De gemeente leeft grotendeels van het geld van de middenstander: het mag niet verkwist worden".

VU

De Volksunie tenslotte drukt er sterk op dat alles democratisch zou gebeuren. In deze optiek moeten de adviesraden een belangrijke rol spelen. De VU heeft in vergelijking met de andere partijen meer aandacht voor ruimtelijke ordening en milieuproblemen. Op sociaal-economisch gebied lijkt het programma echter een kaas met gaatjes.

BRONSTIJD IN DE LEUVENSE POLITIEK (2)

AKTIE VERKIEZINGEN '82 KIEST GEEN PARTIJ

De lektuur van het overzicht van partijprogramma's van '70 en '76, een initiatief van het project *Aktie Verkiezingen '82*, is geen sinecure. Deze inventaris is dan ook niet bestemd voor publikatie, maar wordt wel gebruikt als werkdokument. Dit is bijvoorbeeld het geval voor de wijkjeugdraad bij haar analyse van het jeugdbeleid. De beleidsanalyse willen de samenstellers dus overlaten aan de betrokkenen zelf. Een gesprek met de initiatiefnemers.

Het project *Aktie Verkiezingen 1982* gaat uit van de opbouwwerken SOKELO (Samenlevingsopbouw Kessel-Lo), HESO (Heverlee Samenlevingsopbouw) en het buurtwerk van de Mussenbuurt. Met dit project willen de initiatiefnemers tot een bundeling komen van concrete eisen van actiegroepen, buurtwerken, wijkcomitees, opbouwwerken, e.d. - kortom, groepen zonder politieke vertegenwoordiging, die meestal buiten de prijzen vallen. Men wil geen alternatieve partij oprichten, maar druk uitoefenen op de bestaande politieke partijen.

DP: De jeugdverenigingen zijn misschien wel in staat om een politieke analyse te maken van het beleid. De meeste jongeren zijn immers politiek niet gebonden. Hoe staat het met andere groepen?

Antw.: Er bestaan contacten met de bejaardenraad. Wij hebben het thema van de verkiezingen in '82 voorgesteld aan de koepelorganisaties voor bejaarden. Zij moeten zelf hun standpunt bepalen. De Werkgroep Langzaam Verkeer en de Fietspadenwerkgroep zullen zeker ook een evaluatie maken van het beleid. Voor wat sociale stadsvernieuwing

betreft zitten we met het probleem dat 't Lampeke tot hiertoe weigert mee te werken aan de *Aktie Verkiezingen '82*. Zij zien het niet zitten in eisenprogramma's e.d. Zij willen wel de politieke partijen confronteren met elkaar naar aanleiding van een concreet punt in hun wijk. Dit betekent dat er geen stuurgroep rond sociale stadsvernieuwing kan gevormd worden. Op dit ogenblik bestaan er wel vage contacten tussen het buurtwerk in de Mussenbuurt en Heuvelhof, maar er is geen georganiseerde inspraak. Het vormingscentrum Dialoog probeert één en ander te doen rond tewerkstelling. De fakulteit van Pedagogie (KUL) organiseert een beurs voor werkaanbiedingen. Eigenlijk staan de opbouwwerken zeer zwak in deze sektor. Verder maakt men in de gezinsraad ook een evaluatie van het beleid, en het opbouwwerk tenslotte verleent zijn specifieke bijdrage met een dokument over de regels voor inspraak.

DP: Men kan toch geen analyse maken van

...veleid aan de hand van de beloften van partijprogramma's. Een beleid kan je enkel beoordelen op basis van wat politici doen, en niet op basis van hun beloften.

Antw.: Wij hebben ook de cijfers van de begroting over een periode van 5 jaar verzameld. Deze cijfers kunnen dan gebruikt worden om na te gaan wat er van de beloften geworden is. Maar wij maken zelf geen globale analyse van de begroting.

DP: De nadruk van de Aktie Verkiezingen '82 ligt op het formuleren van eisen voor de toekomst. Op die manier geeft men de mensen de illusie dat partijen zoals de CVP hun eisen zullen realiseren. Is het niet belangrijker deze mensen het inzicht te geven in hoe en waarom bepaalde beslissingen worden genomen, en welke belangen hierbij allemaal meespelen?

Antw.: Jullie vertrekken van een totaal ander standpunt dan wij. Jullie denken aan het vormen van een tegenwicht. Goed, doe dat. Voor ons is het echter helemaal niet duidelijk dat een actiegroep het best zijn eisen kan doordrukken met een eigen partij of met druk uit te oefenen op andere partijen.

DP: Ons inziens is een radicale vernieuwing van de gemeentepolitiek meer dan nodig. Wij geloven niet dat de gemeentepolitiek grondig zal veranderen, zolang dezelfde mensen worden verkozen. Naar onze mening blokkeert de Aktie Verkiezingen '82 een aantal mensen, die een rol zouden kunnen

spelen bij het tot standkomen van een progressieve lijst. Men wil blijkbaar geen partij kiezen?

Antw.: De vraag is, hoe een kleine groep het best aan de bak komt. Met onze actie proberen wij groepen die nergens vertegenwoordigd zijn, een stem te geven. Indien zij deel uitmaken van een minderheidsgroep die in de oppositie zit, zal er van hun eisen niets gerealiseerd worden.

DP: Uit de vergelijking van de verschillende partijprogramma's in jullie inventaris blijkt dat de CVP er eigenlijk het best uit naar voor komt. De CVP heeft het meest volledige en meest concrete programma. Wij zien hierin een bevestiging van onze vroegere kritiek (zie Het DP, jg III, nr. 9), dat de Aktie Verkiezingen '82 uiteindelijk in de kaart van de CVP zal spelen.

Antw.: De CVP heeft misschien meer geld en kan ook meer geld besteden. Ze zitten zeker in de coalitie en kunnen zo het geld reputeren. Het CVP-programma zit inderdaad het best ineen. Bij de indeling van de tekst van de inventaris hebben we trouwens deze van de CVP overgenomen. Maar je moet deze vraag eigenlijk stellen aan Bart Massart. Die heeft het CVP-programma opgesteld. Onze bedoeling was enkel het verzamelen van het programmamateriaal.

DP: Wat zijn de verdere plannen?

Antw.: We werken nu aan de besluiten uit

de vergelijking van de programma's. Deze vallen grotendeels samen met jullie conclusies. Op 17 oktober plannen we een lanceerdag. Dan zal een ontwerp van het eisenmemorandum voorgelegd worden. Over de formule zijn we het nog niet eens. Er wordt gedacht aan de formule van een beurs, zoals de volkshogeschool Lodewijk De Raet dat nationaal wil organiseren in Antwerpen. We rekenen in ieder geval op meer reactie van de politieke partijen en andere groepen. Misschien zijn we wat vroeg gestart, maar op 17 oktober hopen we ons opnieuw te lanceren.

BRONSTIJD IN DE LEUVENSE POLITIEK (3)

IS ER EEN PROGRESSIEF ALTERNATIEF MOGELIJK?

Niet alleen in het opbouwwerk werkt men aan de verkiezingen van oktober '82. Ook in de partijen begint er wat te roeren. We legden ons oor te luisteren bij de verschillende partijen en informeerden hoever men gevorderd is met de samenstelling van de lijst en het programma.

De grote verdienste van de Aktie Verkiezingen '82 van de opbouwwerken is ongetwijfeld de aandacht die men probeert te trekken op de belangrijkheid van de gemeenteraadsverkiezingen. Eigenlijk mogen deze verkiezingen niet louter aan de grote partijen overgelaten worden. Wij geloven niet dat

het gemeentebestuur fundamenteel zal veranderen zolang de huidige gemeenteraad blijft samengesteld zoals hij is, ook al komen deze partijen nog voor de dag met een progressief programma. De ervaringen met de adviesorganen, het structuurplan, de zaak IVERLEK, e.d. hebben aangetoond dat de politieke machts-groepen, gekristalliseerd in de CWP-PVV-koalitie en in de persoon van burgemeester Vansina, niet bereid zijn om ook maar iets van hun macht af te staan aan de oppositie of aan de adviesraden. Bovendien lijkt het gevaar niet denkbeeldig dat de CVP bij de volgende verkiezingen haar absolute meerderheid behaalt. Daarom is een progressief alternatief zeker geen overbodige luxe. Maar liggen er op dat vlak mogelijkheden? Een eerste rondgang door het politieke partijbedrijf geeft het volgende beeld.

De samenstelling van de lijst van de SP verloopt grotendeels traditioneel. In oktober wordt er een poll gehouden om de kandidaten voor de lijst aan te duiden. Belangrijk is wie de nieuwe lijsttrekker zal worden. Hiervoor blijken er drie serieuze kandidaten: Van Mellaert, Vanzebroeck en Libert. Wel voorziet men op de lijst enkele plaatsen voor Doorbraakfiguren uit de Kristelijke en de groene hoek. Welke groepen en/of personen zullen aangesproken worden is voorsnog niet duidelijk. Aan een kartellijst met de VU wordt niet gedacht.

De opstelling van de VU hebt u in het vorige nummer uitgebreid kunnen lezen (Het DP, jg IV, nr. 5). De VU wijst in elk geval een samengaan met het Vlaams Blok af. (De politieke raad moet hiermee echter nog instemmen!). De VU zoekt wel toenadering tot groepen zoals AGALEV. De ideeën i.v.m. veruiming zijn nog vaag, en de vraag blijft open of de VU bereid is verkiesbare plaatsen af te staan aan niet-partijgebonden kandidaten.

AGALEV lijkt vastbesloten om na het succes bij de Europese verkiezingen (toen behaalde AGALEV meer dan 4% van de stemmen in het Leuvense kanton) haar kans te wagen in de

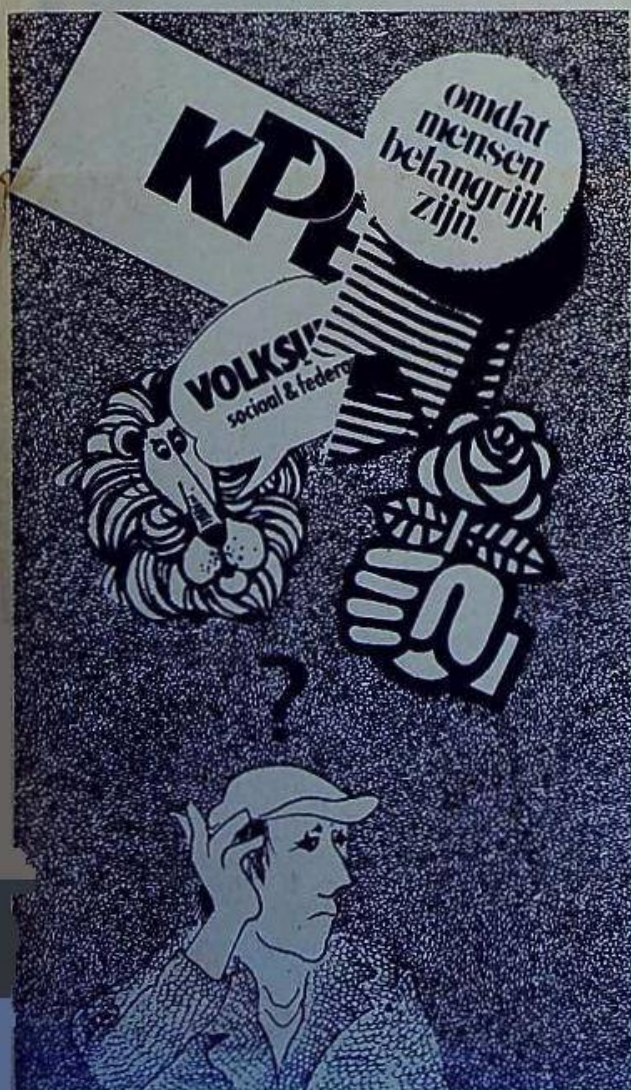
Leuvense gemeentepolitiek. Binnen de groene partij is op dit ogenblik een discussie aan de gang tussen twee strekkingen. De ene strekking verdedigt het standpunt dat AGALEV een beweging moet blijven die zich toelegt op ludieke acties om de politieke partijen onder druk te zetten. De andere strekking ziet AGALEV als de politieke uitvloeijing van milieubewuste mensen en groepen, strevend naar een maatschappij op mensenmaat.

AGALEV blijkt in ieder geval een veel gevraagde partner te zijn. Tot op heden werden de Groenen benaderd door de VU-jongeren en SVD, wat staat voor 'Sociaal-voortstrevende Democraten' (een afscheuring van de PVV, die bij de vorige verkiezingen opkwamen met SDLP).

In ANDERS-GAAN-LEUVEN is nog niet uitgemaakt welke van de twee strekkingen zal overleven. Men wil de keuze laten verafgaan door een debat met de milieugerichte groepen, om te peilen in hoeverre deze AGALEV wel aanvaardden als politieke vertegenwoordiger. Een zinvolle discussie, zo dachten wij, want profiteren van het basiswerk van verschillende groepen zonder deze te kennen betekent een politieke vertegenwoordiging die er geen is. AGALEV bestaat bovendien nog maar net iets meer dan één jaar.

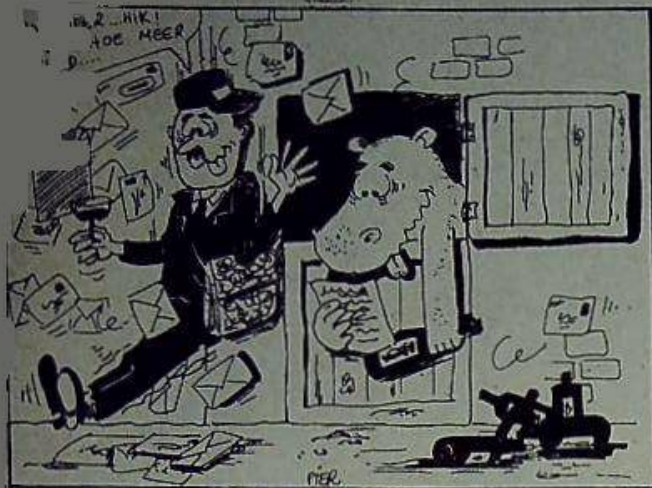
Progressieve groepen lijken elkaar moeilijk te vinden. De kleine linkse partijen KP; RAL en PVDA hebben voor zover onze informatie strekt nog geen stappen gezet in de richting van een mogelijke lijstvorming. Men wacht de richtlijnen van het nationale politieke bureau met gespannenheid af.

Het ziet er dus naar uit dat mensen met ideeën over een progressieve lijst elkaar moeilijk vinden. Toch moet een versnippering van deze schaarse krachten ten alle prijze vermeden worden. Voor de discussie over een progressieve lijst willen wij met onze stadskrant dan ook ruitelijk een forum bieden.

L. N. STALDEUR

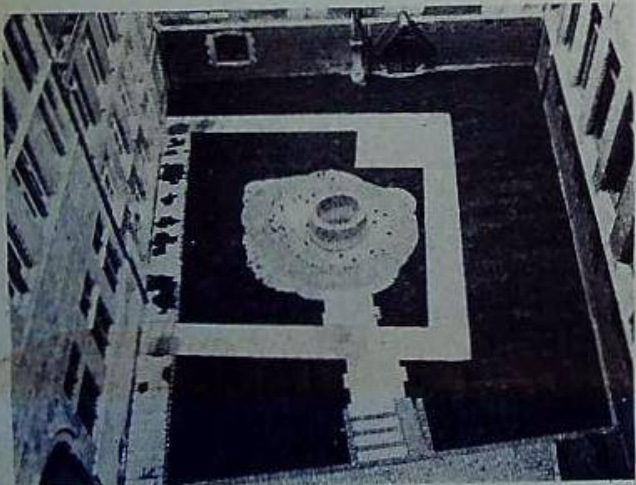

Leuven 2000 (voor kristus?)

Onlangs had ik de gelegenheid de recent gerestaureerde binnenkoer van het Leuvense stadhuis te aanschouwen: quelle horreur!!!

Je moet het gezien hebben om het te kunnen geloven. Waar het de bedoeling was de binnenplaats z'n vroegere charme en waardigheid terug te geven, is men er in geslaagd ze te herschape tot een kitscherige verschrikking, die zelfs een lamme op de vlucht zou doen slaan.

Een korte beschrijving. Een graspleintje, mooi katalogus-groen, ligt netjes uitgerold rond de centrale waterput, die heropgemetst werd met dofrøde bakstenen en gevoegd met vuilwitte mortel. Rond de put liggen, als narrenkroon op dit werk, massa's witstenen kanonballen (van een voorraad die nooit vershoten werd, maar die nu toch in het oog springen) uitgespreid, gekombineerd met een looppad in kasseistenen, waarover het echt heerlijk wandelen is. Ik stel dan ook voor in het stadhuis een permanente E.H.B.O.-dienst op te richten, om de te verwachten gebroken poten en armen van argeloze toeristen te lijmen. Het grasperk zelf wordt dan nog eens gebroken door dof witte natuurstenen tegels die het grondplan van de op deze plaats opgegraven 14de eeuwse woning weergeven.

Deze potpourri van kleuren en steensoorten is bereikbaar langs een trap (men heeft immers het niveau verlaagd), bestaande uit rode bakstenen en arduinen tegels.

In het verlengde van deze trap heeft men weer eens arduinen tegels gelegd, waarvan het mooie blauw vanzelfsprekend prachtig harmonieert met bovenvermelde kleuren. En dan spreek ik nog niet van het roestbruine uitzicht van de ijzerzandstenen stadhuis-muren.

Opzij is de trap voorzien van een glijvlak, te breed echter voor een fiets (wat zou je daar nu met een fiets aanvangen?), en te smal voor een rolstoel, zodat hier reeds ongelukken te voorzien zijn. Met een beetje geluk vlieg je dan in een grote glijvlucht met je kop tegen de kanonballen, waarna je met een gebarsten schedel rechtkrabbelt om vervolgens beide voeten te verstuiiken op de stenen balletjes. Mooi is dat!!!

Het valt trouwens op dat de poort zelden open staat. Zou zelfs Vansina het schaamrood naar de kaken gestegen zijn bij het zien van dit meesterwerk?

V.L.

VU (1)

Aansluitend bij uw jongste nummer had ik graag gereageerd, ten aanzien van de m.i. verkeerde voorstelling inzake de Voerstreek-problematiek.

De zes Voergemeenten zijn een klein deel van de West-Europese taalgrens, die vanuit Duinkerke op dit ogenblik loopt tot aan Triëst. Doorheen de geschiedenis is de Voerstreek helemaal 'Brabants' gebleven, tot aan de Franse Revolutie. De Franse bezetting heeft dit Over-Maas-gebied uiteengetrokken in een Nederlands, Duits en Frans 'kwartier'. Wat de Voerstreek zelf betreft zijn alle geschiedkundige, wetenschappelijke en administratieve vaststellingen over het Nederlandse karakter ervan gelijklopend. Uiteindelijk zouden, vanuit hetzelfde Franstalige imperialisme, de vervalste talentellingen (waarvan de directeur-generaal van het Nationaal Instituut voor de Statistiek zelf bekende dat deze hun wetenschappelijk karakter verloren hadden) het noodzakelijk maken om de taalgrens vast te leggen (nov. 1961 en juli 1971). Mogen we er de aandacht op vestigen, dat de gemeenten van de Geulstreek (9) zijn ingedeeld bij het Waalse taalgebied, zonder enige bescherming van de Nederlandse en Duitse minderheden op het gebied van het gebruik der talen in bestuurszaken? Welnu, waar de Staat vervormend ingreep en de woongebieden van de volkeren overhoop haalde met kunstmatige staatsgrenzen, ontstaan er problemen. Zeker wanneer de Staat haar bestuursfilosofie niet aanpast aan de etnische verscheidenheid. Het Volkerenrecht wordt aldus geschonden.

Willy Kuypers
Kamerlid - Kwestor
Herent

VU (2)

Ik moet U zeggen dat ik ten zeerste ontgoocheld, zo niet verontwaardigd, ben over uw artikel. Wat U doet is geen doorlichting meer, doch is klaarblijkelijk een duiding, zo niet een standpunt. Wanneer men een politieke partij zoals de V.U. doorlicht, dan zet men niet op alle bladzijden 'V.U.: Unie zonder Volk?'. Bovendien hebt U mij op 12 mei geïnterviewd, terwijl uw nummer bij mij in de bus is gekomen op 10 juni. Dit is een maand na het interview, terwijl uw redacteur mij de indruk gaf dat het zeer vlug moest gebeuren. Wanneer men een interview samenvat, zoals door U is gebeurd en wat natuurlijk uw recht is, dan zou het passen dat U de samenvatting doorstuurt aan de persoon die U geïnterviewd hebt gelet ook op de grote tijds-spanne die verstreken is tussen de datum van het interview en de datum van het verschijnen. Tot mijn grote ontsteltenis stel ik vast dat belangrijke passages uit het interview zijn weggelaten. Ik citeer: (1) mijn oordeel over de huidige meerderheid in de gemeenteraad van Leuven; (2) de rivaliteit die bestaat tussen de Schepen van Sociale Zaken en het O.C.M.W. inzake sociaal beleid; (3) mijn kritiek op het industrieterrein aan de Vaart, waar door de stad niets wordt ondernomen; (4) de strijd van de V.U. om in de openbare diensten de tewerkstelling voor Vlamingen te bevorderen o.m. in de A.S.L.K. waar de filiales vroeger werden ingepiant in Wallonië en Vlaanderen op basis van 50/50; (5) het onvolledig weergeven van mijn interview. Tijdens het interview heb ik duidelijk gezegd welk het profiel van de V.U. was doch dit werd op verschillende ogenblikken gedaan. Daarom vind ik het een gans vertekend beeld wanneer U mij in de mond legt dat de socialisten onze natuurlijke bondgenoten zijn indien zij zich werkelijk als socialist gedroegen. Om het verschil tussen V.U. en Socialist duidelijk te laten uitkomen, wil ik aan de hand van hoger aangehaalde punten slechts enkele punten herhalen. Ik heb gezegd dat de V.U. het welzijn en de welvaart nastreeft van alle lagen van de bevolking en dat zij meestal (sic) aan de kant van de zwakken en de armen staat. Welnu, nemen wij het voorbeeld van de tewerkstelling in de openbare diensten. Aan de hand van de statistieken van de privébanken heb ik aangetoond dat de filiales van de A.S.L.K. voor 70% in Vlaanderen gelegen waren en dat de A.S.L.K. dezelfde politiek moest voeren tegen de tewerkstelling bevordert. De socialisten hadden daar geen belangstelling voor. Gelukkig is daar nu verandering in gekomen. Dat is nu

ONS POVER MILIEUTJE

in de lucht en op de grond, overal lopen of vliegen er dieren rond hopelijk kan dat nog een tijd zo blijven maar dat zal wel heel moeilijk worden met die chemische bedrijven want alle mensen die daar werken liggen al gauw onder hun grijze zerken dat gebeurt door die chemische producten de afval dumpen we in zee of onder water-aquaducten na een tijd komt het toch terug naar boven, maar dat zeggen ze niet als ze iets beloven, die hoge pietten uit de senaat en als ze verkozen zijn is het te laat dan is er van hun beloften niets meer aan en kunnen de bedrijven hun slagen weer slaan zo doen ze dat al jaren en telkens om ons te bedaren kiezen ze een nieuwe gezondheidsminister maar een tijd later blijkt dat ie dezelfde is dan de ander: even sinister.

Wim DE WEL

DE W-ZEE

de zee is onze grootste schat, en het water was altijd even nat tot ze met chemie begonnen op grote schaal en onbezonnen na een tijd wisten ze met hun afval geen blijf en gingen ze er onze mooie zee mee te lijf nu zijn ze zelfs al zo ver gekomen dat ze hun stoffen dumpen in cementen pilonen die zakken dan tot op de bodem van de zee maar brokkelen ze af dan valt dat echt niet mee

dan wordt daar alle leven totaal verwoest en zijn de mosselen en oesters totaal verfroest

kaviaar zal dan niet meer bestaan want alle vissen zijn dan naar de maan ook kreeften zijn dan niet meer te wreten en de mens vormt dan de laatste schakel van de keten dan kunnenwe niet eens meer gaan pootjebaden want dan steken we direct in onze lijkgewaden ach mens vernietig niet alles wat God schiep en doe niet alsof je de hele tijd sliep het is nu dat we er nog iets kunnen aan veranderen

laten we samen in opstand komen tegen de anderen tegen diegenen die de natuur kapot willen maken zonder er zozegzegd in verwickeld te geraken.

Wim DE WEL

TUSSEN HET PARK EN...

Tussen het stadspark en het oude-mannetjes-huis ligt een stukje wereld dat niet van mij is telkens weer moet ik daar door dan kijk ik naar mijn slepende sloffen op de grond.

'k Heb een kamertje in het hoge gebouw daar ben ik thuis, zeggen de dames in witte schorten daar zal ik sterven, eerstdaags - dat zegt niemand maar ik zal sterven aan de muur met opschriften en affiches, dat stukje wereld dat niet van mij is en waar ik telkens weer door moet.

Niet dat ik ga kijken in het park naar de dieren, naar de bomen, naar de kinderen of de bloemen maar het park is wel een stukje van mij en 'k voel dat het er groen is, ik hou van groen, niet van wit.

't Is al altijd van mij geweest, dat park alleen, nu moet ik door dat stukje wereld dat niet van mij is ik weet wel dat ik het niet zie maar ik kan het voelen, 't is altijd een lange weg.

'k Had liefst willen sterven op een bank in het park dat wil dan zeggen: thuis of als 't moet in 't witte kamertje

Maar er ligt een stukje wereld dat niet van mij is. Daar zal ik sterven.

Mark Winkeler

VAN ITTERBEEK OVER LITERATUUR SCHRIJVEN UIT VERVREEMDING

"Het is nu dat ik ontdek wat er bij de mensen omgaat. In het verlengde van het 'Sartriaanse' engagement van de jaren '70 zag ik vroeger de problemen niet zo nauwkeurig. Ik denk dat dat komt dank zij een verkleining van de schaal". Aan het woord is Eugène Van Itterbeek, die met deze uitspraak behoedzaam 10 jaar ervaring in de regionale schrijversvereniging de Leuvense Schrijversaktie omlijnt.

Behoedzaam, want de start met de Leuvense Schrijversaktie (L.S.A.) in 1971 betekende voor Van Itterbeek een overstap. Tot in het begin van de jaren '70 was hij namelijk sekretaris van de Vereniging voor Vlaamse Letterkundigen. Op de duur vond Van Itterbeek dit soort bijeenkomsten in het "salonnetje" van de Vlaamse Club in Brussel "tijdverlies", en het is dan ook door externe factoren tot een breuk gekomen. Met de Leuvense Schrijversaktie is hij dan onmiddellijk overgeschakeld op de streek van Leuven en Vlaams-Brabant.

"Het volmaakte boek is de wereld zelf". Hiermee drukt Van Itterbeek bovenstaande uitspraak gevat uit. Nu is de openheid van de schrijver op zijn wereld geen vanzelfsprekend iets. Te dikwijls nog leeft het beeld dat literatuur naast (boven?) het alledaagse leven zelf staat. Het schrijverschap lijkt op het schip in een droogdok: het elitaire voorrecht om zich vanuit een quarantainehaven bespiegelingen voor te houden over een verheven en waardiger Land, een vlucht uit de alledaagseheid. Tegen deze cliché varen Van Itterbeek en de Leuvense Schrijversaktie al jaren op.

DP: Vijf jaar geleden, bij het eerste lustrum van de Leuvense Schrijversaktie, schreef je in de inleiding van de jubileumbundel Klinkers en Medeklinkers (L.S.A., Cahier nr. 8, 1976) een opvatting als deze: taal en de esthetische vormgeving ervan kunnen niet alleen bijdragen tot de individuele kulturele verheffing, maar ook tot de verheffing van een volk. Biedt zulke gevleugelde gedachte nog steeds houvast voor je werk binnen de L.S.A.?

E.V.I.: De vraag die je stelt is bijna een boek. Wie 'taal' zegt, zit nu meer dan vroeger in het veld van de interpersoonlijke verhoudingen. - laten we het een gesprek noemen: een gesprek niet alleen mondeling, maar ook als gedicht, als verhaal, ... De taal die via radio, televisie, publiciteit e.d. op ons afkomt, is een taal die wij ondergaan. Deze taal verwekt geen schok meer, maar is verzakelijk, versmald - ik noem dat de reklamesfeer. Welnu, wat een schrijver doet, is die taal gebruiken om een schok teweeg te brengen, bijvoorbeeld door een scherpe ervaring door te geven. Ik denk dat de taal daardoor opnieuw in een meer oorspronkelijke functie kan worden hersteld. Als je bijvoorbeeld een gedicht zou afficheren op een plaats waar mensen op de bus staan te wachten, dan zou je merken dat de taal weer kan leven of aanspreken. Eigenlijk moeten wij allemaal opnieuw leren spreken - of schrijven -, psychologisch gezien dan. Wanneer we dan onmiddellijk naast 'taal' het begrip 'volk' plaatsen, dan moet dat heel elementair worden bekeken. Het begrip volk, in hoeverre leeft dat nog? In hoeverre voelen jij en ik ons deel uitmaken van de Leuvense gemeenschap? Dat klinkt toch zo romantisch. Wij ervaren veeleer in interpersoonlijke verhoudingen, en staan

er voor om - ook als schrijver - die relaties (terug) op te bouwen.

DP: De eigenlijke literaire activiteit van vandaag wordt dus gestimuleerd door belevingen in de (inter-)persoonlijke sfeer. Een schrijver (of juister: een schrijvende) moet toch meer vertolken dan het louter individuele relaas. Schuilt hierin ook geen verarming, wanneer de taal een overwegend therapeutische functie krijgt?

E.V.I.: In de periode '60-'70 zag ik de maatschappelijke functie van een schrijver, een dichter vooral in termen van politiek engagement - we hebben allemaal wat in de schaduw van Sartre geleefd. Maar nu, door op 'plaatselijk' vlak te werken met de L.S.A., situeer ik die maatschappelijke functie veel meer in het psychologische: de voorgrond, de onmiddellijke problematiek, dat is de mens met zijn emoties van angst, twijfels, vereenzaming, ... Tegen de achtergrond heb je dan wel de ruimere sociale en economische gegevenheid... Ik heb een aantal handschriften liggen die heel persoonlijk zijn, van mensen die schrijven vanuit hun gekwetst zijn. Toch gaat het hier om belangrijke dingen, want doordat deze doorgegeven worden, ontdekt men verwanten binnen de eigen problematiek.

De norm

DP: Verwanten binnen de eigen problematiek... Zijn deze verwantschap en herkenbaarheid in te boek gestelde ervaringen van anderen niet zo 'algemeen' als dat zij beperkt zijn door allerhande bezettingen, eigen aan de socio-economische klasse waartoe ieder van ons behoort?

E.V.I.: Ik ben zeer blij dat je die vraag stelt. Ik heb lange tijd die ervaring gehad die je nu in vraagvorm naar voor schuift. Wat ik nu vaststel, is dat de behoefte om te schrijven over wat je ervaart, nu algemener is dan ik vermoedde. Ik geef een concreet voorbeeld. Een ongeschoolde arbeider uit het Leuvense is een verwoed lezer van Tolstoj, en heeft zelf een hele roman geschreven in zijn stijl, vanuit zijn wereld, en honderden gedichten. Zijn vrouw steunt hem hierin. Maar het zijn teksten van een 'ongeschoolde', en in die zin niet publiceerbaar: onze normen worden uitsluitend bepaald door de normen van de literaire produkten van een bovenlaag. En dan krijg je, dat die wereld nooit naar boven kan komen. Niemand weet wat een spoorwagearbeider denkt en ervaart. Maar ik lees het geboid als sociaal en psychologisch document.

Toen de autoweg het bos van Heverlee nog niet doorkliefte, gingen vooraanstaande literatuurmakers als A. Rodenbach en P. De Mont er op inspiratietoetocht. (Bron: Literaire Gids van België en Luxemburg, Parijs, 1972)

DP: Zo iemand lijkt me binnen de doelstellingen van de L.S.A. te vallen. Wat is haar houding in dit geval?

E.V.I.: We zien daar nog niet klaar in. De man is eerst bij het Davidsfonds geweest, maar hij is er bijna getraumatiseerd van teruggekomen. Het Davidsfonds is niet uitgerust om zulks op te vangen. Het verschil met de L.S.A. is dat wij ervoor openstaan en het ons aantrekken, ook al kunnen we die literatuur niet onmiddellijk publiceren. 50 à 60 gedichten uitgeven kost toch 25.000 fr., en die man zal in de (vak)tijdschriften - ook in de Poëziekrant - gekraakt worden. Maar persoonlijk ben ik er al zeer blij mee, dat iemand zich met zijn teksten mij geplaatst heeft voor dit probleem. Als je zijn literatuur leest, dan merk je hoe beperkt die andere literatuur is, die blijkbaar geen voeling kan hebben met 95% van de mensen die in de kou blijven staan. Maar dat is dan weer een probleem dat verband houdt met heel onze maatschappelijke en kulturele structuur.

Gastvrij

DP: Zie je het zitten voor een tweede decennium L.S.A.?

E.V.I.: Ik denk dat we na een aarzelende 10 jaar tot het besef gekomen zijn dat er een werkterrein is. In oktober komen we met een vijftal nieuwe bundels uit: dat wil toch zeggen dat men de weg vindt naar de L.S.A., en ook dat er zich een belangrijke literaire activiteit ontwikkelt in 't Leuvense en in Vlaams-Brabant. Het zijn vooral dichters die naar ons toekomen. Het genre van de poëzie leent zich meer tot uitingen zonder al te hoge vormvereisten: het vrije vers betekent een soort demokratisering van de techniek.

DP: De verscheidenheid van de uitgaven bij de L.S.A. valt op.

E.V.I.: Dat is ook zo. Ik vind dat dat samenhangt met de gastvrijheid van de L.S.A. We hebben helemaal geen literaire theorie. We bekijken wat binnen onze doelstellingen interessant is, en dat geven we uit. Door de kommercialisering van het uitgeverbedrijf vallen vele schrijvers door de mand: vroeger viel je eraan omdat de normen zo streng waren - vooral dan in de poëzie-, nu omdat het uitgeven zoveel geld kost en je dus commercieel interessant moet zijn. Als individueel beginnend schrijver-tje raak je daar niet in. Op dit vlak ligt een belangrijke opdracht voor de L.S.A. Het perspectief in de literatuur is vervalst, heb ik de indruk: er steken een paar bergtoppen uit (Ruyslinck, Claus en noem maar op), maar in de schaduw van die goden wordt veel literatuur gemaakt. Wij hebben - ook met de Europese festivals - ervaren dat er naast die officiële literatuur of literatuur-van-grote-uitgevers, even waardevolle literatuur bestaat... misschien waardevoller, wie weet.

Voor het najaar pakt de Leuvense Schrijversaktie uit met de volgende aanbieding:

Pieter Aerts, *Wat slechts om zacht te praten komt*. Gedichten.

Jos Stroobants, *Zachter kan ik niet*. Gedichten. (tweede bundel na *Kleefkruid op mijn lippen*).

Luc Vanhie, *De verwijdering*. Gedichten (debuut)

Anna Malibrán, *Sarabeske*. Gedichten. (tweede bundel na *Een parelmoeren doek*).

Gilbert Huybens, *Brabant verheugt U. Bladeren in oude Brabantse liedboeken*. Essai en bloemlezing.

Poëzie in de stad / la poésie dans la ville / Poetry in the town... Europese essai- en dichtbundel bij het derde Europese Poëziefestival, dat doorgaat in Leuven op 24 en 25 oktober '81 onder het thema *Poëzie in de stad*.

Pierre Roller, *Chants planétaires / Zingen om de aarde*. Tweektalige dichtbundel (vert. door Genade de Lille en tekeningen van Theo Humblot).

Kontaktadres: Europese Poëziebibliotheek, Blijde Inkomststraat 9, 3000 Leuven.

BPA-TREIN KOMT OP GANG : A TEMPELHOF NU ST.-GEERTRUI

Terwijl de makers van het structuurplan langzaam uitbollen, komt de stadsdienst voor urbanisatie pas goed onder stoom. Het ene BPA na het andere loopt er van stapel. In april jl. werd de bevolking een eerste keer geraadpleegd over het voorontwerp van BPA voor het gebied tussen de Diestsestraat en de Van Monsstraat (zie Het DP, jg IV, nr.5). Begin juni trok men naar de wijk St.-Geertrui. Na de vakantie houdt men wellicht nog halt in de Fonteinstraat, Wilsele Oud-Centrum en in de St.-Jacobswijk. Overeenkomstig de vernieuwde procedure, die op het staatssekretariaat uitgedokterd werd, gaat men de bevolking ook vroeger betrekken bij het opmaken van de plannen. Ons aller Infocentrum staat in voor de organisatie van de inspraak.

Maar of het karretje van de bevolking voldoende invloed zal kunnen uitoefenen op de richting die de lokomotief uitgaat, is nog de vraag. Waren het vorige keer de bewoners van de Diestsestraat, die storm liepen tegen de geplande kantoren, dan voerden nu de winkeliers van de Mechelsestraat het hoge woord. Zoals te verwachten ging hun interesse vooral naar de bereikbaarheid van hun winkels voor het gemotoriseerde cliënteel. De grieven en eisen van de bewoners kwamen er door in de verdrukking. Ze zijn er echter niet minder om. Getuige een vier bladzijde lange open brief van het buurthuis 't Lampeke aan het College met bedenkingen zowel over de inspraakprocedure als over de inhoud van het plan. We geven enkele uittreksels, die we trouwens volledig kunnen onderschrijven.

De Glasblazerijstraat: een stuk ervan kan de Stella inpalmen als industrieweg. Op het resterende stuk zal dan wat groen aangepland worden voor de bewoners.

"Niettegenstaande de goede bedoelingen, lijkt de periode van 3 weken ons erg kort om ernstige informatieoverdracht naar, sensibilisering van en inspraak door de bevolking te realiseren. Blijkbaar is ook u deze mening toegedaan aangezien u, lang vóór de officiële inspraakprocedure van start liep, voorafgaandelijk contact, inclusief ontwerpinzage, met één van de belangrijkste belanghebbende Leuvense bedrijven, noodzakelijk achtte. Deze werkwijze geeft één sterke belangengroep uit de wijk een grote voorsprong en brengt de ernst van een 'goedbedoelde' inspraakronde in gevaar. De plaatselijke bevolking kan hierin nogmaals een bevestiging zien van het feit dat belang(en)rijke beslissingen boven haar hoofd heen wordt getroffen".

De buurtbewoners hebben hiermee wel wat ervaring. Denk maar aan de invalsweg, de vorige BPA-herzieningen, die vooral dienden om de Stella te laten uitbreiden en de recente discussie over de bebouwing van de 'braakgrond'.

"We pleiten er dus voor dat voor dergelijke inspraakprocedures in de toekomst meer tijd wordt uitgetrokken en dat alle belanghebbende partijen evenveel kansen krijgen om de konsekwenties ten volle tot zich te laten doordringen. We zouden hierin zelfs verder gaan en stellen dat zwakkere partijen op dat vlak positief gediskrimineerd moeten worden (...). Om dit te realiseren is tijd én begeleiding noodzakelijk. Een inspraakprocedure van 6 maanden of meer lijkt ons daarom niet onrealistisch. Het BPA St.-Geertrui is reeds 20 jaar in herziening. Waarom moet dan plotseling, na een inspraakronde van 3 weken, zo snel een nieuw BPA worden gerealiseerd?"

Wat ons betreft, als structuurplanning alleen dient om onze politiekers een alibi te verschaffen om nog eens voor een generatie onze omgeving te verknoeien en dan achteraf te beweren dat ze het toch goed bedoeld hadden, dan hoeven voor ons die modetrucjes niet meer.

"We stellen voor in de toekomst slechts over te gaan tot de opmaak van nieuwe BPA's als het beleid de garantie heeft dat het concrete herwaarderingsplannen -uit de bevolking gegroeid- kan beginnen uitvoeren (bv. toezegging van een bouwmaatschappij, concrete onteigeningsmogelijkheden, enz.) In dit geval zouden ook de opbouworganen en vormingsorganisaties veel gemotiveerder zijn om konstruktief aan dergelijke procedures mee te werken."

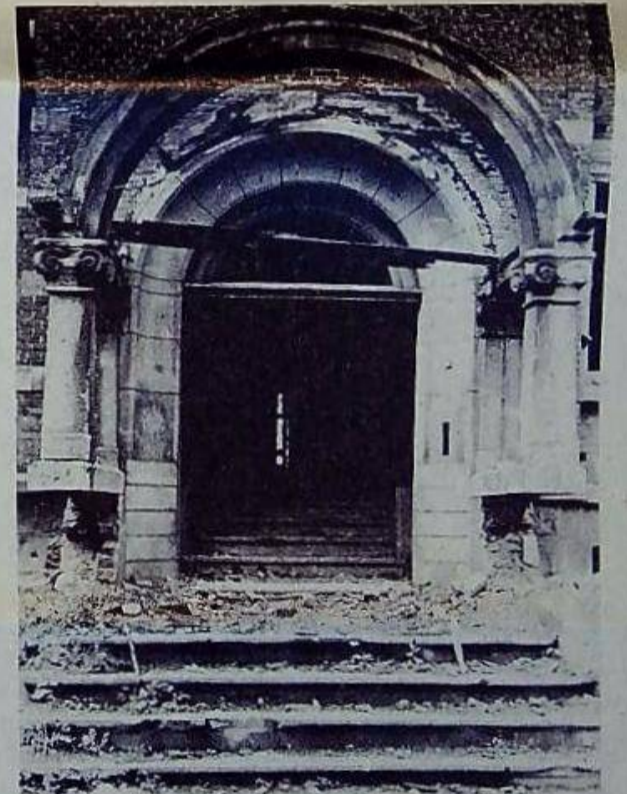
Hier ook weer. We zijn resoluut voorstander van een actief en onafhankelijk Infocentrum. Maar niet als het dient als buffer, om de kritiek van de bevolking op te vangen, de scherpe kantjes af te ronden of sterker zelfs -zoals het er soms de schijn van heeft- het beleid te verdedigen. Dat moeten de politiekers zelf maar komen doen. Alleen moet je dan geen inspraakvergadering plannen op de avond dat het ook gemeenteraadszitting is! Wijkbewoners willen het hoe en het waarom van de verantwoordelijken zelf horen en niet van goedbedoelende loopjongens!

Wonen onder de kerktoren of de fabrieksschouw

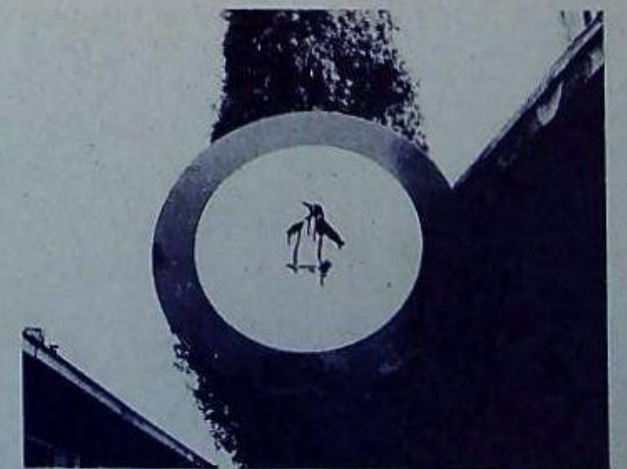
In het plan zelf steken zeker een aantal positieve aspecten. "Denken we vooral aan de plannen voor eengezinswoningen, de buurtparkjes en de voetgangersdoorgangen. Bij de negatieve aspecten vallen vooral op de uitbreiding van de Stella in de Glasblazerijstraat en het organiseren van éénrichtingsverkeer in de meeste straten, wat een hogere snelheid van de auto's voor gevolg heeft. We vrezen echter, op basis van ervaringen uit

We zijn verheugd over de sportieve maatregel die de NMVB heeft getroffen: als de bus te lang op zich laat wachten, neem dan een fiets! P.S. Dit wachtkomfort voor fietsen bevindt zich op de Tiensesteenweg, ter hoogte van de Philipslaan.

Het Michotte-park is prachtig. Het gebouw was prachtig. Leuven op zijn best in het jaar van de stadsvernieuwing.

We begrijpen het wel. Wij zouden evenmin pootje baden in de Dijle. Ook niets vermoedende pinguïns zijn gewaarschuwd door dit verkeersbord. (Brusselsestraat, nabij de Coutereelstraat)

vervolg p.12

het verleden, dat vooral de negatieve elementen zullen worden gerealiseerd en de positieve voorstellen een plaatsje zullen krijgen toebedeeld in het museum van de mooie plannen"

Dit is inderdaad het meeste te vrezen in de Glasblazerijstraat, waar de Stella een stuk van deze straat kan inpalmen als 'industrieweg'. De bewoners van het resterende stuk krijgen dan ter compensatie wat groenaanplanting in de schoot geworpen.

Wat dit betekent, kan je gaan bewonderen in het Klein Begijnhof, dat bij een vorig BPA ook van de Stella werd afgescheiden door een groene buffer. Wat is er te zien? Klimopplanten tegen een metershoge muur. Industrieweg, wat betekent dit trouwens? Kan de Stella dit ook overbouwen of zelfs bebouwen? En krijgen de bewoners van het resterende stuk in ruil enige garantie

dat de Stella-vrachtwagens hun rust niet meer zullen verstoren?

"In de woonzone zelf wordt, voor de nieuw te bouwen eengezinswoningen een verplichte woningbreedte van 7m voorzien. Dergelijke breedte als norm stellen, is naar ons aanvoelen een verkwisting van stedelijke infrastructuur. Daarenboven maakt zo'n norm toekomstige woningen kwasi ontoegankelijk, kwa huur- of aankoop-prijs, voor het grootste gedeelte van de huidige bevolking uit deze buurt".

"Het ontwerp BPA spreekt ter vervanging van de huidige vaatwasserij van de Stella (hoek Mechelsestraat-Fonteinstraat) slechts van één mogelijkheid nl. een sporthal (...). De huidige keuze lijkt nogal arbitrair en onvoldoende onderdeel van een globaal concept. Het structuurplan verkiest als alternatief voor de vaatwasserij het bouwen van eengezinswo-

ningen om een bevolkingsaanwas tot 5000 inwoners voor de buurt mogelijk te maken. Waarom werd met het advies van dit peperdure structuurplan geen rekening gehouden?"

"Volgens het ontwerp BPA zouden ook de volkstuintjes in de Fonteinstraat verdwijnen. Dit zou gecompenseerd worden door de aanleg van een buurt-parkje."

Hier bleek op de vergadering weer eens de dubbelzinnigheid met dit plan.

Op de vraag naar het behoud vanwege de belangrijke sociale functie van deze tuintjes, was het antwoord van de aanwezige ambtenaar dat deze niet weg moeten. Waaruit nog eens blijkt dat wat er van dit plan terecht komt, slechts in geringe mate van de stad afhangt. Dit laat het ergste vrezen voor de bewoners.

BOUWEN EN AFBREKEN :

HET GEMODDER IN ST.-JACOB

Voor Maria Windelinckx lijkt het wel beken. Op haar 75ste moet ze nu al bijna 19 jaar lang toekijken op de verkrotting en de afbraak van haar buurwoning in de Tervuursestraat 137. Op 27 juli 1962 ("juist op de sterfdatum van mijn moeder") overleden de bewoners van het nummer 135 en werd de eigendom verkocht aan advocaat Nelis. Deze keek echter niet naar het huisje om: de woning was al zo bouwvallig dat zij op een dag als vanzelf instortte. De stad had het huis nooit onbewoonbaar verklaard. Voor weduwe Windelinckx had deze handelwijze van eigenaar-advocaat Nelis nare gevolgen. Haar eigen gevoel vormt er het voor ieder zichtbare bewijs van: de schouw zit vol gaten en trekt niet meer, de gaten in de uit baksteen en leem samengestelde muur zijn langs de binnenkant afgeschut door karton, en langs de binnenwand zijn de kasten leeggehaald.

Een aantal jaren terug (Maria herinnert het zich niet meer precies hoelang) heeft Maria Windelinckx dan ook een eigen advocaat genomen (advocaat Mercelis van Leuven) om tegen advocaat Nelis een proces in te spannen. Dit bleek geen klein kunstje. Zo heeft de eigenaar-advocaat Nelis zelf zijn huis reeds driemaal van eigenaar laten veranderen door het aan familieleden door te geven. Stilaan begon het wel tot hem door te dringen dat de verkrotting van nummer 135 Maria niet uit haar huis zou zetten. Ook kon hij haar niet verlokken het huis te verkopen, zelfs niet voor een paar 100.000-den. Op een dag kreeg Maria Windelinckx zelfs het bezoek van de publiciteitsfirma Poster Publicity uit Mechelen, met het verzoek een reclamepaneel tegen haar afbrokkelende gevel te hangen. Een zet van de tegenpartij? Maria eist immers de volledige herstelkosten van haar gevelmuur op. Maar toen zij enkele maanden terug toevallig het plaatselijke buurtcomité over deze zaak vertelde, kon men erin slaan om een "akkoord" tussen de twee partijen nog net af te remmen, een uitspraak die Maria Windelinckx zelf de helft van de kosten - geschat op een 230.000 fr. in '79 - zou doen betalen... Er werd dan ook onmiddellijk naar een nieuwe advocaat gezocht.

Aan de binnenzijde van deze muur heeft Maria Windelinckx pas opnieuw behangen. Na een hevige regen zullen de vochtige plekken al opnieuw zichtbaar worden...

"Bewaard gebleven gedeelte van een groot en waardig langshuis in traditionele bak- en zandsteenstijl van XVII. Zadeldak met steile helling. Voorgevel aangepast gedurende XIX en XX." Dit staat te lezen in de inventaris van het kultuurbezit in Vlaanderen van het Ministerie van Nederlandse Cultuur Bouwen door de eeuwen heen, en slaat op het nummer 71 in dezelfde Tervuursestraat. Intussen zijn er daar echter bouwwerken aan de gang. Buiten weten van de bewoner van het nummer 71 om heeft de stad de aanpalende, waardevolle poort en gang verkocht. Een nieuwe poort is reeds gebouwd. Weldra mag bovengaande passage uit ons cultureel patrimonium worden geschrapt.

gezocht

Voor de uitbouw van een zeefdrukatelier zoekt de Werkgroep Grafiek van Elcker-ik allerlei materiaal, gratis of tegen spot-prijs: bad, boiler, rekken, zeefdruk-materiaal, vergroter en ander materiaal voor donkere kamer. Dit alles mag terecht op de Blijde Inkomststraat 115 (tel. 23.96.92, van 14 tot 18 u, vanaf 5 aug.).

gehandikapt

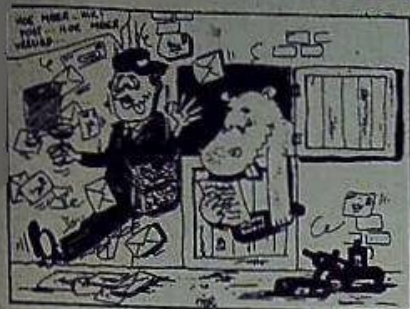
De ombudsdienst Vilsor heeft een brochure klaar over woningaanpassing en milieuvriendelijkheid voor visueel-gehandikapt. Men krijgt ze door 40 fr. te storten (+ 20fr. verzendingskosten) op nummer 330-0017263-51, of op het Vilsorcentrum: Maria Theresiastraat 52, 3000 Leuven. (tel. 23.53.49).

Werkweek zachte techniek

De Dialoog-werkgroep Technologie organiseert haar vijfde werkweek Zachte Techniek van 26 juli tot 1 aug. '81 in 't Kasteeltje in Wijgmaal. Naast het projectwerk zelf (zonneverwarming, biogas, energiebesparing in de woning,...) staan op het programma: seminars en discussies, bezoeken, een energiespel en tot slot een info-dag. Inlichtingen: Celestijnenlaan 101, Heverlee, tel. 22.62.66.

JPENSTALDEUR

vervolg van p.9

precies het volksnationalisme dat, wanneer een probleem zich stelt, men vooral moet denken aan de welstand en het welzijn van de Vlamingen wat zij niet gedaan hebben. Nemen wij bijvoorbeeld in het verleden de schandalige behandeling van de pendelaars naar Wallonië zonder dat er tewerkstelling kwam in Vlaanderen.

Tenslotte, wanneer U mij de vraag hebt gesteld of de Egmont-story een zwaar verlies betekende voor de V.U., dan heb ik daarop geantwoord dat de geschiedenis zal uitmaken of het Egmontpact een slechte zaak was dan wel een gemiste kans, doch in ieder geval blijf ik er bij dat de katholieke pers ons toen heeft willen kraken. Tenslotte trekt U zelf de conclusie met een vraagteken: Unie van het volk? Dit noem ik totaal tendentius omdat U daar problemen behandelt zoals Zuid-Afrika, abortus en gastarbeiders waarover U mij niet eens hebt ondervraagd. U zegt dat de bestaansreden van de partij vooral in het verleden schijnt te liggen en dat de band met het zwarte verleden en met rechts-extremistische groepen zoals VMO en TAK ons een kwalijk imago bezorgt, terwijl wij geen belangstelling hebben voor problemen als b.v. El Salvador. Ik moet U er op wijzen dat wij met VMO geen enkele band hebben, terwijl in het parlement het probleem van El Salvador dikwijls genoeg door onze parlementariërs te berde is gebracht, en dan niet in de zin zoals Tindemans dit heeft gezegd. Is het niet tekenend dat U zo maar roekeloos het V.N.V. afschildert als "het zwarte verleden"? Ik noem dit echt kleinzielig. De V.U. heeft aan niemand een liefdesverklaring te doen, doch is een partij met een eigen profiel. Ook de Leuvense Voer interesseert ons.

Wanneer de V.U. vroeger de Voer in Limburg aanpakte, dan werd gezegd dat de sociaal-ekonomische problemen voorrang moesten hebben, doch wanneer de franstalige ministers weigeren nog één dossier af te handelen alvorens het staaldossier met Vlaamse centen wordt opgelost, dan verdwijnt plotseling het sociaal-ekonomisch probleem. Meent U dan werkelijk dat "Vlaamse centen in Vlaamse handen" niet overtuigt? Legt U dan uw oor niet te luisteren bij de Vlamingen die het beu zijn Wallonië steeds maar recht te houden met Vlaamse centen? Eindelijk schijnt het A.C.V. dit ook te hebben begrepen en komen openlijk uit voor het feit dat iedere gemeenschap zichzelf zou moeten bedruipen. Kunnen wij van het socialistische A.B.V.V. ook een dergelijke verklaring verwachten?

R. Vandezande
Senator-gemeenteraadslid
Leuven

1. Vooreerst toont de heer Vandezande zich verontwaardigd over de tijdsruimte tussen de momenten van interview en publicatie. Nu is een maandelijks stadskrant als Het Dijlepaard, dat niet wil teren op steekpenningen noch reklame-inkomsten, een vehikel dat niet boven zijn toeren kan draaien. Het Dijlepaard wil het zo lang mogelijk rooien met de financiële inkomsten van de abonnementen (waarvan de prijs dan nog zo laag mogelijk wordt gehouden). Vermits we dus staan of vallen met de abonnees, is het evident dat de verzening van hun Dijlepaard voorrang krijgt: zij kregen Het Dijlepaard, ondanks kleine vertragingen in de drukkerij (hoogseizoen) en in het postkantoor (Pinksterweekend), minstens een kleine week eerder in de bus. Van service gesproken...

2. De heer Vandezande noemt het artikel tendentius. De titel alleen reeds suggereert een standpunt. De tekst die volgt onder het kopje 'Unie van het volk?' is wel degelijk een redaktionele commentaar. Deze commentaar staat ook los van de drie interviews, in die zin dat de tekst zich niet beperkt tot een interpretatie van wat door de drie geïnterviewden werd gezegd. Nemen we ons standpunt

over de 'Leuvense Voer' nog eens over. Volgens Vandezande zou de V.U. zich hiervoor wel degelijk interesseren. Spijtig genoeg moeten we vaststellen dat de reacties van de heren Vandezande zowel als deze van Kuypers, ons hiervan niet kunnen overtuigen, wel integendeel. Het feit alleen reeds dat Kuypers ons een dik Voer-dossier toestuurt, bevestigt onze stelling, dat het aktieterrein van de V.U. wel wat meer zou mogen verlegd worden naar de Leuvense Voer. Natuurlijk heeft Vandezande het bij het rechte eind, wanneer hij opwerpt dat El Salvador bij monde van Kamerfraktievoorzitter Van Grembergen e.a. regelmatig ter sprake werd gebracht in het parlement. Het parlement is één zaak, de medewerking aan de aktie voor El Salvador in Groot-Leuven een andere... Zowel Kuypers' optreden in de Voer als Van Grembergen's tussenkomsten in het parlement (hoe belangrijk ook) staan helaas veraf van de Leuvenaar Jan Modaal. Ook een partij als de V.U. (en de V.U.JO.) weten deze kloof niet te overbruggen, en voert een politiek boven de hoofden van de mensen heen.

3. De uitspraak over het natuurlijk bondgenootschap met de SP (indien deze zich tot het werkelijke socialisme zouden bekeren) zit de heer Vandezande dwars (en ook de partij, kunnen we aannemen). Een vertekend beeld, zegt U, want de uitspraak werd uit haar kontekst gelicht. (Terloops: op eenvoudig verzoek kan de geïnterviewde steeds vooraf zijn interview ter inzage ontvangen). Welke kontekst werd hier uit het interview gelicht? Een halve waarheid blijft onwaar. De hele waarheid is, dat het interview het vooraf opgemaakte lijstje (zoals opgesomd in uw brief), waarnaar door de geïnterviewde te pas en te onpas werd teruggegrepen, niet heeft gekopieerd. Het Dijlepaard kan zijn kolommen wel beter vullen dan met een vrije tribune aan - in dit geval - de Vlaams-nationalistische doktrine. Andere tijdschriften achten we hiervoor trouwens beter geschikt. Maar laten we komen tot de kern van de zaak. Als we zien met welke evidentie de vier grote partijen elk met een eigen verkiezingslijst in '82 zullen opkomen, dan is de veronderstelling van een mogelijke lijstverruiming met de SP wel erg naïef. Doch, we blijven maar al te goed beseffen hoe broos het tegenwicht aan het CVP-Leuven wel is. Ook binnen de V.U. zijn er individuen die dit, zuiver intellectueel gesproken, lijken te beseffen. Sloeg de uitdrukking van 'het gezelschap van kritische individualisten met een grote gemeenschapszin' niet op de V.U.? Het is aan zulke persoonlijke visies, die in hun nuances kunnen afwijken van de partijvisie, dat Het Dijlepaard bijvoorbeeld een stem wil geven. Binnen de V.U. zal dit dan discussies doen oplaaien? Wel des te beter voor de partij!

VU (3)

Mag ik in verband met het artikel "V.U.: Unie zonder volk?" U enkele bemerkingen mededelen die een verbetering dienen te zijn van bepaalde beweringen in dit artikel en naar mijn mening de juiste toedracht weergeven.

Vooreerst wens ik U erop te wijzen dat de eerste nationaal verkozenen van de V.U. te Leuven Professor Verduyn uit Kessel-Lo was en niet de heer W. Kuypers. Professor Verduyn werd bij de parlementsverkiezingen van 31.3.68 verkozen en heeft slechts gedurende één mandaat gezeteld.

Wat de vermeldingen betreft over de bestuurlijke taken van de oppositie in de stad Rennes, dien ik U mede te delen dat de heer E. Van Itterbeek totaal verkeerd is met zijn verklaringen. Inderdaad, de verkiezing voor de gemeenteraad te Rennes gebeurt met twee lijsten, zodat men een meerderheidscoalitie of kartel maakt vóór de verkiezingen. Zo bestaat de lijst van de Burgemeester van Rennes uit socialisten, communisten en de regionale Bretoense partij. Het is alleen deze lijst die in de gemeenteraad vertegenwoordigd is. De lijst van de vroegere Burgemeester van Rennes bestaande uit republikeinen en liberalen, de oppositielijst dus, is zelfs niet vertegenwoordigd in de raad. Alle bestuurlijke taken en alle vertegenwoordigingen zijn uitsluitend in handen van de meerderheid. Het kan ook niet anders want de oppositie zit zelfs niet in de raad. Het enige wat de oppositie wettelijk gund is, is het stilzwijgend bijwonen van de politieke raadszittingen. De Burgemees-

vervolg p.14

Onze burens, de Volksunie-jongeren van Bierbeek, lieten hun ongenoegen blijken over het gebrek aan fietspaden langs de rijsweg Leuven-Tienen.

Ze hebben bovendien konkrete voorstellen om het fietsverkeer te beveiligen, zoals het aanleggen van riolen in de gracht, waar dan bovenop het fietspad kan komen. Zo kunnen de bomen blijven en worden fiets- en autoverkeer van elkaar gescheiden.

Park Heiberg.

9 mei '81: festival, 2000 aanwezigen.
10 mei '81: papieren slagveld, 10 aanwezigen.

11 mei '81: opgeruimd park (jawel!)

De Dijlepaard-lezers weten wellicht dat de Stella-feesten ons zwaar op de maag liggen, zelfs in het jaar van de streekgastronomie. Het stadspark was dit jaar opnieuw 4 dagen gesloten voor de niet-kommerciële wandelaar.

Bank in het groen.

De grasvlakte van het speelpleintje voor de K. Albertsquare (Kessel-Lo) wordt regelmatig gemaaid. (Het is eigendom van SM Heuvelhof). De brandnetels onder, rond en boven de bank kunnen als beleg bij de picknick gebruikt worden. Maar niet iedereen lust dit!

OPENSTALDEUR

vervolg van p.13

... van Rennes, en dit strekt hem ongetwijfeld tot eer, laat evenwel toe, waartoe hij wettelijk niet verplicht is, om tijdens een onderbreking van de raadszittingen vragen te stellen vanuit het publiek. Dit zijn vooral vragen vanuit de in de raad niet vertegenwoordigde partijafgevaardigden. De discussies tijdens de raadszittingen zelf zijn veelal dus besprekingen tussen de leden van de kartelmeerderheid.

Ik had vorig jaar de gelegenheid om een publieke raadszitting en een besloten voorbereidingsvergadering bij te wonen. Als de heer E. Van Itterbeek de kleinere fracties of sommige leden van de minderheid, en die uiteraard ook toegewezen taken hebben de oppositie noemt, dan heeft hij gelijk !! Maar hoe noemt hij dan de partijen van het minderheidskartel, dat 49% van de stemmen behaalde en in de raad niet is vertegenwoordigd? Als de heer E. Van Itterbeek dit wil uitleggen zou hij moeten weten waarover hij praat.

A. Vansina
Burgemeester

Zomer in zicht. Tijd om u in vakantiedagen te vertstrooien met een dikker Dijlepaard. Met 2 pagina's extra doet Het Dijlepaard zijn duit in het zakje. Maar de mensheid wordt in haar toekomst bedreigd: ook Het Dijlepaard moet arm en berooid bij u komen aankloppen. GIFTEN kan u storten op het nummer 001-0488559-46 van Elcker-Ik, Blijde Inkomststraat 115, 3000 Leuven, met vermelding van 'stadskrant Het Dijlepaard'. Voor giften vanaf 1000 fr. bekomt u een attest tot vrijstelling van belastingen. Ook VRIJWILLIGERS zijn meer dan welkom. Doppers kunnen vrijgesteld worden van stempelcontrole. Verzenden, plooiën, stickers verspreiden, uitblazen, typen, snuffelen, schrijven,...: eens komen kijken kost géén geld.

Met een massale affiche-slag deed het Vlaams El Salvador-komitee een beroep op de totale zuiverheid van iedere Groot-Leuvenaars: man en vrouw, groot en klein! Het klamme gevoel, de irritaties en de jeuk verdwijnen gegarandeerd bij de val van de regeringsjunta met Napoleon Duarte als president.

Gewetensbezwaarde gezocht

Heso (Samenlevingsopbouw Heverlee), Naamsesteenweg 164, Heverlee, zoekt dringend een gewetensbezwaarde, vrijgestelde van stempelcontrole en vrijwilligers. Contact elke werkdag tussen 9 en 12 en 13 en 17 u (tel. 016/23.11.88), bij voorkeur vóór 31 aug.

11.11.11-komitee

De 931.925 fr die in 1980 in Leuven werd ingezameld, werd door het NCOS aan (het) Nicaragua (project) uitbetaald. De Werkgroep Ontwikkelingssamenwerking Leuven dringt bij het stadsbestuur aan op een doorzichtig beleid. Men vraagt informatie over het Caracas-project, waaraan het stadsbestuur 3,5 miljoen fr. steun verleende, zonder medeweten van de werkgroep (en de bevolking). De werkgroep meent dat een gezamenlijke subsidiëring door het stadsbestuur én de bevolking van eenzelfde project (11.11.11 project) een betere oplossing zou zijn!

DE HISTORIE VAN DE CARLISSE UITHANGBORDEN : UITGEHANGEN STAAT NETJES

Een onbekende kunstenaar heeft het lef gehad om, na een inspiratietoetochtje in de volkstaal en de Haachtse pils, een ondeugdzame non uit te beelden, die frivol veel hinder ondervindt van een plotse wind onder haar opwaaiende preconciliaire rokken, waarbij dan (oh shocking) haar ondergoed zichtbaar wordt. De afbeelding deed enkele maanden dienst als uithangbord van kaffee De Carlisse (Ladeuzeplein, hoek Arendstraat - Leopoldstraat), maar als je het nu nog wil bewonderen zul je er wel even moeten binnenlopen. Want enkele maanden na zijn opening in september '80 moest het kaffee zijn onwelvoeglijk uithangbord inhalen.

Het uithangbord is een initiatief van de brouwerij Haacht, waarmee deze wel aantoonde dat haar vocht ook geestrijk kan zijn. Net als de Colff op de Oude Markt, heemkundig best geslaagd: de Colff is volgens de stadsarchieven de oudste benaming van dat huis en verwijst naar een Vlaams middeleeuws volkspel, een voorloper van het golfspel. Ook De Carlisse op het Ladeuzeplein is een trefker: dat kermisplein, waar ooit een Clarissenklooster stond dat in de 18de eeuw verdween, evolueerde wel van Place Napoleon over Volksplein tot Mgr. Ladeuzeplein (ter ere van de rektor die lang het nederlands uit de U.C.L. kon houden), in de volksmond bleef het toch steeds De Kerlisse. Vandaag de dag nog gaan de poppetjes (of beter de nonnetjes) er aan het dansen...

De gekke en kontrastrijke uitbeelding van De Carlisse was niet voor iedereen bevallig. Een prof nam er zwaar aanstoot aan: met een belast geweten liep hij naar stadsoverheid en politie. Wie zag er zedenbederf in dit ludieke uithangbord? Niemand schijnt het juist te weten. Zelfs de *Gazet van Antwerpen* ergerde er zich niet aan en bespeurde niet onmiddellijk een teken van 'Westerse dekadentie' of 'Kommunistische ondermijning'. Wel noemde de plaatselijke redakteur in een kulturele bui op 7 november 11. (*Dag Lezer*) het uitgestalde bord een persiflage op een welgekend filmbeeld van wijlen Marilyn Monroe.

Men vraagt zich dus af in welke puriteinse tijd de aanklager wel leeft. Zeker niet in de Middeleeuwen, want toen beeldde men nog wat anders uit van sommige geestelijken. Zedenadelaars anno 1980 lijken minder beïnvloed door de publiciteit van de Leuvense middernachtbioskopen (waarvan Forum en Eden ondertussen de deuren sloten), aange-

zien hiertegen geen klachten werden neergelegd.

Vergunning?

Over het ingehaalde uithangbord is de politie zeer voorzichtig in haar verklaringen: er zou geen echte klacht zijn neergelegd, maar in feite werd aan De Carlisse geen vergunning gegeven. Werd er dan wel een vergunning gegeven aan de zeg maar kolossale lichtreklames, die mooie kunsthistorische gevels volledig verbergen? Neem nu de enorme lichtbakken van de Bierhelder (Oude Markt), het zielige groensel over de hele gevelbreedte van Casa (Diestsestraat), of de Las-Vegas-effektmakerij van *Marry Men* in diezelfde wandelstraat. Zijn dat de moderne reclamepanelen en uithangborden met vergunning? Nochtans worden drie architectonisch en historisch waardevolle huisgevels er door publicitaire kultuurbarbaren walgelijk doorbedolven. Lukt zo iets nu de verbruikers? Wordt de cliënt eigenlijk niet grof onderschat? Is een horecazaak niet veel aantrekkelijker als ze voorzien is van een door een spotlamp belicht uithangbord? In Leuven spreekt men er reeds een paar jaren van om lichtreklames te versoberen. Waarop wachten het stadsbestuur, het Handelaarsverbond en de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer (V.V.V.-Leuven)?

Weens model

In 1976 won een Weense architectengroep met hun plan voor de herinrichting van de Oude Markt de stedenbouwkundige wedstrijd Leuven 2000. Dat plan bevatte een herinrichting van de Oude Markt - dat grootse monumentale plein van Leuven met zijn 20 kaffees: een unicum! - naar Weens model: een plein met wandelterrassen, met bloemperken en bo-

men, en met gezellige hoekjes rond de twee oude pompen (waarvan er onlangs één bij de reinigingsdienst in onderdelen werd aangetroffen)... Vijf jaar later staat men nog nergens. Schepen Spröckeels denkt er nog steeds over na, en CVP en CVP-jongeren bekvechten onder elkaar over het al dan niet restaureren van de twee monumentale pompen. Het enige wat in 1977 plots wel te bespeuren viel waren de wegwijzers. De ene, de kartonnen, waren afkomstig van het Studentenverbond K.V.H.V. en dragen de vermelding *Oude Markt Studentencentrum*. De metalen borden komen van de plaatselijke handelskring, en verwelkomen ons met *Oude Markt Handelscentrum* (sic). Nu lijkt de Oude Markt ons toch wel eerder de vermelding *Kaffee centrum* te verdienen... Wat lossen die wegwijzers op als de Oude Markt niet doelbewust omgebouwd wordt tot een gezellig ontmoetingsplein voor studenten, Leuvenaars en toeristen? Inspirerende kunstenaars stonden in '78 reeds klaar. De in Leuven gevestigde tekenaar Fabri en de beeldhouwer Rosseel hadden het reeds op een akkoordje gegooit om op basis van de oude Leuvense huisnamen (ontdekt door de geschiedkundige Meulemans) originele uithangborden voor de Oude Markt te maken. Van enige officiële of semi-officiële aanmoediging was echter geen sprake. Waarom zou de schepen voor Cultuur geen premies kunnen uitreiken? Zal men moeten wachten tot in 1991 de legendarische nederlaag van de Noormannen te Leuven gevierd wordt, om werk te maken van de herinrichting van de Oude Markt naar Weens model?